

Medicina. Ciència, creativitat i ètica

Residencias y centros de día en Lleida

Estancias Permanentes y Temporales

¡Ven a conocer nuestro modelo de cuidado Emera!

emera
LLEIDA

973 22 47 51

 Av. Alcalde Rovira Roure, 103

emera
LLEIDA PONENT

873 40 78 08

 C/ de Jaume II, 55

S

04 Editorial**06 Acords i convenis
de la Junta de Govern****08 Moviments COMLL****12 Notícies del CCMC****15 Concursos artístics****22 FAQs. Preguntes freqüents****24 Entrevista**

Dr. Fernando Worner

28 Les seccions parlen**39 Notícies d'interès
dels col·legiats****49 Actes institucionals i
formacions****56 Actes organitzats per altres
institucions****62 Debat**

Què és la medicina

64 Medicina d'avantguarda

TeleUci Lleida-Pirineus

67 Deontología Mèdica

Una nova norma per a una
confiança antiga: la relació
vicària

71 Jurídic / Legal

Quan hi ha una obligació
reforçada en informació
assistencial

75 Metge Jove

La medicina que nos une:
cuidar, aprendre y sanar

76 Biblioteca COMLL

A la mesa sin presiones
Escolta't, mira't i toca't.

78 Històries de Metges**84 Obituaris****Edita**

COL·LEGI OFICIAL DE METGES DE LLEIDA
Av. Alcalde Rovira Roure, 41
25006 Lleida
T. 973 270 811
butlletimedica@comll.cat
www.comll.cat

Producció

Editorial MIC

DIPÒSIT LEGAL

L-842/1996 ISSN: 1576-074X

Consell de redacció

Dr. Francesc Abella Pons
Dr. Manel Camps Surroca
Dr. Joan Carrera Guiu
Dr. Josep M. Casanova Seuma
Dr. Josep Corbella Duch
Dra. Montse Esquerda Aresté
Dr. Joan Flores González
Dr. Josep M. Greoles Solé
Dr. Íñigo Lorente Doria
Dr. Lluís Marqués Amat
Dra. Montse Puiggené Vallverdú
Dr. Javier Trujillano Cabello

Dr. Joan Viñas Salas
Dra. Maria Chiné Segura
Pilar Castillo Cabezas (estudiant de
medicina)

Direcció

Dra. Marta Ortega Bravo

E

La medicina és art, ciència i/o creativitat

Dr. Josep M. Auguet

Metge especialista en urologia.
Vocal de la Junta de Govern

L'exercici de la medicina ha estat vinculat històricament a estudiants excel·lents, hores d'estudi interminables, avaluacions constants i jornades laborals extenuants, no sempre prou reconegudes ni remunerades.

En definitiva, a una gran capacitat d'esforç i sacrifici al servei de la salut dels nostres pacients.

Tanmateix, sovint oblidem la dimensió més imaginativa que acompanya l'exercici de la medicina. I és precisament aquesta capacitat creativa la que ha impulsat bona part dels grans avenços mèdics al llarg de la història. En trobem exemples constants: l'elaboració de projectes de laboratori, l'obertura de noves línies d'investigació, la revolució tecnològica en l'àmbit quirúrgic o la recerca de nous fàrmacs. Tots aquests progressos neixen, abans que res, d'una idea, d'una intuïció o d'una pregunta formulada des de la curiositat i l'inconformisme.

La ciència es basa en l'evidència empírica, l'observació sistemàtica i l'aplicació del mètode científic. Això és el que trobem amb una cerca senzilla a internet quan ens preguntem: què és la ciència?. El que sovint queda en mans del lector és, però, la reflexió sobre què impulsa aquesta recerca: la inquietud intel·lectual, l'art de preguntar-se el perquè dels fenòmens o la necessitat de trobar noves solucions a problemes encara no resolts del tot.

Al llarg de la història han estat nombrosos els metges que han compaginat la seva vessant més humana amb una marcada sensibilitat artística i creativa. En són exemples figures com els escriptors Màrius Torres, Santiago Ramón y Cajal o Nawal El Saadawi. També hi ha hagut grans personalitats vinculades al coneixement científic i humanístic que, sense exercir la medicina, han contribuït decisivament al seu progrés, com Leonardo da Vinci, amb els seus estudis anatòmics i treballs de dissecció, o Gabriela Mistral, única dona guardonada amb el Nobel de Literatura en llengua castellana, compromesa amb la salut pública i la medicina comunitària a l'Amèrica Llatina durant la primera meitat del segle XX.

Hom podria pensar que el col·lectiu mèdic dedica la seva vida —que no és poc— exclusivament a preservar i millorar la salut dels altres. Però la realitat va més enllà. La medicina també necessita imaginació, sensibilitat i capacitat de crear. Necessita professionals capaços de qüestionar, innovar i imaginar noves maneres de cuidar. Perquè darrere de cada avenç científic hi ha, també, una mirada creativa que busca el millor pinzell per donar resposta als reptes de la societat. Sempre amb el màxim rigor científic i amb una voluntat constant d'innovació.

La medicina es arte, ciencia y/o creatividad

El ejercicio de la medicina ha estado vinculado históricamente a estudiantes excelentes, horas de estudio interminables, evaluaciones constantes y jornadas laborales extenuantes, no siempre suficientemente reconocidas ni remuneradas.

En definitiva, a una gran capacidad de esfuerzo y sacrificio al servicio de la salud de nuestros pacientes.

Sin embargo, a menudo olvidamos la dimensión más imaginativa que acompaña al ejercicio de la medicina. Y es precisamente esta capacidad creativa la que ha impulsado buena parte de los grandes avances médicos a lo largo de la historia. Encontramos ejemplos constantes: la elaboración de proyectos de laboratorio, la apertura de nuevas líneas de investigación, la revolución tecnológica en el ámbito quirúrgico o la búsqueda de nuevos fármacos. Todos estos progresos nacen, antes que nada, de una idea, de una intuición o de una pregunta formulada desde la curiosidad y el inconformismo.

La ciencia se basa en la evidencia empírica, la observación sistemática y la aplicación del método científico. Esto es lo que encontramos con una búsqueda sencilla en internet cuando nos preguntamos: ¿qué es la ciencia? Lo que a menudo queda en manos del lector es, sin embargo, la reflexión sobre qué impulsa esta investigación: la inquietud intelectual, el arte de preguntarse el porqué de los fenómenos o la necesidad de encontrar nuevas soluciones a problemas que aún no están del todo resueltos.

A lo largo de la historia han sido numerosos los médicos que han compaginado su faceta más humana con una marcada sensibilidad artística y creativa. Son ejemplos de ello figuras como los escritores Màrius Torres, Santiago Ramón y Cajal o Nawal El Saadawi. También ha habido grandes personalidades vinculadas al conocimiento científico y humanístico que, sin ejercer la medicina, han contribuido decisivamente a su progreso, como Leonardo da Vinci, con sus estudios anatómicos y trabajos de disección, o Gabriela Mistral, única mujer galardonada con el Nobel de Literatura en lengua castellana, comprometida con la salud pública y la medicina comunitaria en América Latina durante la primera mitad del siglo XX.

Se podría pensar que el colectivo médico dedica su vida —que no es poco— exclusivamente a preservar y mejorar la salud de los demás. Pero la realidad va más allá. La medicina también necesita imaginación, sensibilidad y capacidad de crear. Necesita profesionales capaces de cuestionar, innovar e imaginar nuevas maneras de cuidar. Porque detrás de cada avance científico hay, también, una mirada creativa que busca el mejor pincel para dar respuesta a los retos de la sociedad. Siempre con el máximo rigor científico y con una voluntad constante de innovación.

↑ Junta de Govern del Col·legi de Metges de Lleida

- **Modificació i actualització de les bases reguladores de les col·laboracions econòmiques destinades a la difusió i promoció de jornades formatives organitzades per la institució.**

Amb l'objectiu de reforçar la transparència i facilitar l'accés a la informació, les noves bases seran publicades i quedaran disponibles per a la seva consulta.

- **Adhesió a l'Aliança Mèdica contra el Canvi Climàtic (AMCC), una iniciativa impulsada pel Consejo General de Colegios Oficiales de Médicos (CGCOM), amb la participació de les societats científiques mèdiques que representen les especialitats reconegudes pel Ministerio de Sanidad i integrades al Consejo Nacional de Especialidades en Ciencias de la Salud.**

Aquesta adhesió permetrà participar en les diferents línies d'actuació del programa, entre les quals destaquen les jornades territorials amb les administracions sanitàries, l'accés al Manual AMCC de Salud y Cambio Climático, el Banco Nacional de Experiencias, el cicle anual de webinars formatius i la difusió d'iniciatives locals a través dels canals de comunicació de l'aliança.

- **Creació de tres noves seccions col·legials: Medicina Privada, Salut Ambiental i Metges d'Acció Social i Humanitària.**

- **Aprovació de posicionaments i mesures per donar suport a l'"Estatut Marc Propi".**

- **Reconeixement al projecte presentat per l'Associació Contra el Càncer.**

Després de valorar els diferents projectes presentats a la convocatòria del Premi a la Solidaritat, la Junta de Govern va acordar atorgar el reconeixement al projecte presentat per l'Associació Contra el Càncer, titulat "Projecte Colònies d'estiu per a infants amb càncer a la Vall d'Aran", per la seva contribució al benestar i l'acompanyament dels infants afectats per aquesta malaltia i les seves famílies.

C. Convenis

— **Conveni de col·laboració entre el COMLL i l'Associació Down Lleida.**

Aquest ha permès la incorporació temporal d'una persona en pràctiques, que durant diversos mesos ha donat suport a diferents departaments de la institució, contribuint així al foment de la inclusió i la col·laboració social.

— **Conveni de col·laboració entre el COMLL i l'Associació Contra el Càncer.**

Mitjançant el qual la institució cedeix espais per a la realització de xerrades, activitats divulgatives i altres iniciatives d'interès promogudes per l'associació.

— **Acord de col·laboració entre el COMLL i llersis.**

Es va aprovar la col·laboració amb llersis per acollir una alumna en pràctiques del servei de neteja, afavorint així la formació professional i la integració laboral de persones en procés d'aprenentatge.

— **Conveni de cooperació entre el COMLL i el Consejo General de Colegios Oficiales de Médicos (CGCOM).**

Amb l'objectiu d'establir un marc de col·laboració en l'àmbit formatiu i de coordinació amb les activitats de formació presencial.

Moviments del Col·legi de Metges de Lleida

Durant el 2026, el Col·legi de Metges ha experimentat diversos canvis destacats en la seva comunitat. Aquesta infografia recull les dades sobre noves altes de col·legiats, baixes, defuncions de membres i les distincions honorífiques. Una mirada visual per entendre l'evolució i reconèixer la contribució de cada membre a la professió mèdica.

Dades generals

↑ 160

Altes totals

↓ 56

Baixes

↑ 51

Altes MIR

🏆 61

Honorífics

Altes segons especialitat

61 Altes

13 Espanya

48 Altres Països

ALERGOLOGIA	1
ANESTESIOLOGIA i REANIMACIÓ	1
APARELL DIGESTIU	1
CIRURGIA GENERAL i DIGESTIVA	2
CIRURGIA ORTOPÈDICA i TRAUMATOLOGIA	2
CIRURGIA PEDIÀTRICA	1
GERIATRIA	2
MEDICINA FAMILIAR i COMUNITÀRIA	2
MEDICINA GENERAL	43
NEUROLOGIA	1
OBSTETRICA i GINECOLOGIA	1
OFTALMOLOGIA	1
PEDIATRIA	2
RADIODIAGNÒSTIC i ELECTORRAD	1

Mapa de la procedència internacional (Altes generals i MIR)

Mapa de la procedència nacional

5 de març de 2026

Vies extraordinàries d'accés a l'especialitat d'urgències i emergències: es va reprendre la tramitació de les sol·licituds

Va començar l'entrega dels títols als metges que disposaven d'un informe favorable. D'altra banda, es va preveure la convocatòria d'una prova teòricopràctica per als sol·licitants amb un títol d'especialista que complien els requisits, així com l'obertura d'un termini per complementar les sol·licituds dels professionals que n'havien presentat una, malgrat no comptar amb una especialitat.

El Reial decret 610/2024, de 2 de juliol, pel qual es va establir el títol de metge especialista en Medicina d'Urgències i Emergències (MUE) i es van actualitzar diversos aspectes de la formació del títol de metge especialista en Medicina Familiar i Comunitària, va establir unes vies extraordinàries d'accés al títol de metge especialista en MUE. Aquestes vies, però, no van tenir en compte la situació dels metges que ja havien estat exercint com a metges d'urgències sense disposar d'un títol d'especialista.

El Consell de Col·legis de Metges de Catalunya (CCMC) va impugnar aquestes previsions i, finalment, el Tribunal Suprem, en sentència de 30 de juny de 2025, va anul·lar alguns apartats de la disposició transitòria primera del Reial decret per no haver inclòs els metges generalistes posteriors a 1995, envers els quals es va apreciar un tracte discriminatori.

A més de la impugnació presentada pel CCMC, la disposició transitòria primera del Reial decret també va ser impugnada per altres agents, que van obtenir del Tribunal Suprem un pronunciament de mesures cautelars consistent a permetre la tramitació de les sol·licituds de títols efectuades a l'empara d'aquesta disposició, però amb suspensió de la resolució definitiva fins a la resolució dels recursos. El CCMC no es va adherir a aquesta pretensió cautelar.

Amb la publicació, al llarg del mes d'octubre de 2025, de les darreres sentències que resolien altres impugnacions directes del Reial decret, es va consolidar el criteri sostingut pel CCMC segons el qual no calia estar en possessió d'un títol de metge especialista per poder accedir al títol de metge especialista en MUE per les vies extraordinàries.

Un cop publicades aquestes darreres sentències, es van aixecar les mesures cautelars i, a aquests efectes, el Ministeri de Sanitat va publicar una informació relativa al reinici del procediment de tramitació de les sol·licituds d'accés al títol de metge especialista en MUE. En aquesta informació es van assenyalar els escenaris següents:

- **Emissió dels títols de metge especialista en MUE** a tots aquells sol·licitants que, disposant d'un títol d'especialista i complint la resta de requisits, s'havien acollit a l'accés directe de l'apartat 1a) de la disposició transitòria primera i tenien un informe-proposta de caràcter favorable. Els interessats havien de rebre gradualment una comunicació electrònica a aquest efecte.
- **Convocatòria d'una prova teoricopràctica** per a tots aquells sol·licitants que, disposant d'un títol d'especialista i complint la resta de requisits, s'havien acollit a l'accés previst a l'apartat 1b) de la disposició transitòria primera. Els interessats també havien de rebre una notificació electrònica a aquest efecte. Aquesta convocatòria s'havia de publicar en el termini de sis mesos des de l'aprovació del programa formatiu de la nova especialitat.
- **Obertura d'un termini** perquè els sol·licitants que no complien els requisits de titulació poguessin presentar documentació complementària a la seva sol·licitud. Aquest termini s'havia de publicar mitjançant una resolució del director general d'Ordenació Professional del Ministeri de Sanitat.
- **Denegació de les sol·licituds** que no complien els requisits de la disposició transitòria primera, en la redacció resultant després de les sentències.

La informació publicada al web del Ministeri de Sanitat semblava que no contemplava la situació d'aquells metges generalistes posteriors a 1995 que, en la creença que no tenien dret a accedir al títol de metge especialista en MUE per no disposar de titulació d'especialista, no havien presentat cap sol·licitud al Ministeri de Sanitat dins dels terminis indicats a la disposició transitòria primera.

Atès que les sentències esmentades havien expressat de manera clara el dret d'aquests metges a accedir a la nova especialitat, i que l'Administració estava obligada a obrir un nou tràmit per a la presentació de sol·licituds, es va mantenir obert un incident d'execució de sentència davant del Tribunal Suprem, pendent de resolució.

Caldria, doncs, esperar la resolució del Tribunal Suprem i les decisions consegüents del Ministeri de Sanitat per acabar de conèixer els efectes de les sentències i la configuració definitiva dels terminis per a la presentació de sol·licituds i/o complement de documentació dels metges que no disposaven de títol d'especialista.

Per a més informació, els interessats podien adreçar-se al servei d'assessorament jurídic del seu col·legi professional.

22 d'abril de 2026

El CCMC presenta al·legacions al projecte de reforma de la LOPS en defensa de les competències dels metges i de la seguretat del pacient

El Consell de Col·legis de Metges de Catalunya (CCMC) ha presentat al Ministeri de Sanitat un conjunt de deu propostes, degudament argumentades, en la fase de consulta pública prèvia de l'avantprojecte de reforma de la Llei d'Ordenació de les Professions Sanitàries (LOPS). Els quatre col·legis de metges catalans consideren que el plantejament d'aquesta reforma per part del Ministeri pot generar conflictes que tindrien repercussions en la seguretat del pacient. Des del CCMC s'alerta que competències, com ara el diagnòstic, són pròpies de la professió mèdica i que la llei ha de continuar deixant ben clara aquesta delimitació, així com d'altres que afecten la responsabilitat clínica.

La LOPS és una norma estatal vigent des de 2003 que va ser aprovada amb una àmplia majoria parlamentària. La LOPS defineix les professions de l'àmbit sanitari i determina les funcions de cadascuna, així com el marc de les relacions que es poden establir entre elles en la pràctica assistencial diària.

El CCMC considera que seria un error trencar el consens professional que va aconseguir la llei en vigor i que no s'hauria de perdre de vista, d'una banda, la responsabilitat clínica i el lideratge dels metges i, de l'altra, la seguretat del pacient. En aquest sentit, aposta per cercar el màxim consens polític i professional, enfocat a la protecció de la salut dels ciutadans. El CCMC reclama la participació explícita dels col·legis de totes les professions i de les organitzacions científiques per contribuir a aquest consens i per dotar la norma de legitimitat i qualitat tècnica.

Aquestes són algunes de les observacions presentades pel CCMC:

- **Singularitat de la professió mèdica.**

Les competències de cada professió es defineixen a partir dels seus programes formatius i, també, de la responsabilitat clínica que assumeixen. En aquest sentit, la professió mèdica presenta singularitats objectives (formació de grau amb més càrrega formativa, necessitat d'especialització per a l'exercici ple, responsabilitat diagnòstica i terapèutica, prescripció, lideratge clínic, etc.). Les propostes de redactat de reforma de la LOPS que han transcendit introdueixen "zones grises" pel que fa a l'atribució de competències en àmbits com ara el diagnòstic, que poden generar conflictes i inseguretat. La incorporació que ha transcendit de conceptes com el "diagnòstic" en l'àmbit de la infermeria o l'ampliació de funcions en fisioteràpia poden entrar en conflicte amb les competències pròpies dels metges.

- **L'ordenació laboral no es pot barrejar amb l'ordenació professional.**

El Ministeri de Sanitat ha plantejat inicialment la reforma d'una llei amb entitat pròpia com la LOPS fent servir un procediment molt poc ortodox, ja que, en el marc del procediment de reforma d'una altra llei, la de l'Estatut Marc, ha inclòs a l'avantprojecte d'aquesta norma una disposició final que anticipa l'articulat per reformar la LOPS. Davant d'aquest procediment atípic, el CCMC planteja una observació jurídica de pes: la LOPS és una llei amb entitat pròpia que ordena l'exercici professional i la seva eventual reforma no hauria d'estar condicionada per la reforma d'una altra llei que regula aspectes de relació laboral -condicions de treball, règim retributiu, etc.- i que afecta estrictament els professionals amb règim estatutari.

- **Formació sanitària especialitzada de qualitat.**

Si la reforma preveu revisar el règim de la formació especialitzada, el CCMC considera essencials aspectes com l'actualització periòdica obligatòria dels programes formatius o la promoció de l'aprenentatge de noves competències en salut digital, intel·ligència artificial o seguretat del pacient, entre d'altres.

- **Nous perfils professionals i accés a la història clínica.**

El CCMC alerta que la incorporació de nous perfils professionals no sanitaris a l'assistència (com perfils tecnològics, socials i administratius) s'ha de fer amb un marc normatiu clar, prestant especial atenció a temes com l'accés a dades de la història clínica dels pacients.

El CCMC posa a disposició el **document complet d'observacions**, en què es desenvolupen amb detall els riscos detectats i les propostes de millora normativa. **Consulteu-lo aquí:**

28 de maig de 2026

Dotze projectes van optar als Premis a les millors pràctiques en Acció Climàtica i Salut Planetària 2026 del CCMC

La segona edició dels **Premis a les millors pràctiques en Acció Climàtica i Salut Planetària en l'entorn sanitari**, convocats pel Consell de Col·legis de Metges de Catalunya (CCMC), va comptar amb la participació de dotze projectes.

Les candidatures optaven a ser distingides en alguna de les tres categories establertes: **atenció primària, atenció hospitalària i altres àmbits assistencials**. Aquesta segona convocatòria va registrar una participació destacada, fet que va posar de manifest el creixent interès i la conscienciació dels professionals i les institucions sanitàries envers l'acció climàtica, la salut planetària, la sostenibilitat i la lluita contra la crisi climàtica.

El lliurament dels premis va tenir lloc el dijous 28 de maig, en el marc de la **4a Jornada CoMBxClima**, organitzada per la Secció d'Acció Climàtica i Salut Planetària, que es va celebrar al Col·legi de Metges de Barcelona (CoMB).

Els projectes que van optar als premis van ser els següents:

- **Projecte de reducció de la petjada de carboni** — CAP 1r de Maig de Lleida
- **Planeta fràgil, salut fràgil** — CAP Chafarinas de Barcelona
- **Prova pilot: estudi d'intervenció per a la millora de prescripció de la teràpia inhalada a l'atenció primària** — CAP Sagrera de Barcelona
- **Projecte 4C: model integrat de salut i habitatge per reduir l'impacte del canvi climàtic en pacients crònics** — Hospital Universitari MútuaTerrassa
- **Eliminació del desflurà i reducció del 90% d'emissions anestèsiques a l'Hospital de Viladecans** — Hospital de Viladecans
- **ECO-RAD: impacte econòmic i ambiental de la radioteràpia ultra-hipofraccionada en el càncer de mama** — Hospital Universitari Arnau de Vilanova / Grup GREISI de l'IRB Lleida
- **Quimioteràpia a domicili: cuidem dels pacients, cuidem del planeta** — Hospital Universitari MútuaTerrassa
- **Diàlisi com a repte climàtic** — Hospital Clínic de Barcelona
- **Codisseny d'un jardí terapèutic com a extensió assistencial sostenible de la UCIP: natura, calma i rehabilitació en el pacient crític pediàtric** — Unitat de Cures Intensives Pediàtriques de l'Hospital Sant Joan de Déu d'Esplugues de Llobregat
- **El nou Hospital del Mar, un edifici LEED Gold** — Hospital del Mar de BCN
- **De la predicció a l'acció: model hospitalari per anticipar riscos i reduir l'impacte del canvi climàtic en la salut** — Càtedra Salut i Canvi Climàtic Universitat de Barcelona / Fundació Docència i Recerca MútuaTerrassa
- **Gestió sostenible de residus a la UCIP: projecte pilot a l'Hospital Sant Joan de Déu** — Hospital Sant Joan de Déu d'Esplugues de Llobregat

El premi atorgat en cadascuna de les tres categories va consistir en un val de 500 €, que els equips guanyadors havien de destinar a la realització d'activitats amb un impacte positiu i que revertissin en la salut del planeta.

Així mateix, es va lliurar un diploma al professional o equip promotor del projecte guanyador de cada àmbit, així com un segell acreditatiu per publicar al web corporatiu de l'entitat o de l'àrea on s'havia desenvolupat el projecte.

ESPECIAL

Concursos artístics 2026

COL·LEGIS
DE METGES
CONSELL DE
CATALUNYA

Concursos artístics 2026

Gairebé una vuitantena de metges i metgesses participen en els Concursos Artístics del CCMC 2026

El Consell de Col·legis de Metges de Catalunya (CCMC) va convocar, un any més, els Concursos Artístics per a metges i metgesses, una iniciativa que reconeix el talent creatiu dels col·legiats i col·legiades, així com de les seves parelles, en diferents disciplines artístiques.

La 24a edició del certamen va incloure les modalitats de dibuix i pintura, fotografia, narrativa breu i poesia, i va comptar amb la participació de gairebé una vuitantena de metges i metgesses. En total, s'hi van presentar **83 obres: 27 fotografies, 11 poemes, 14 dibuixos i pintures i 31 relats breus.**

L'acte de proclamació i lliurament dels premis va tenir lloc el 20 de maig, en el marc de la XIV Jornada Cultural del CCMC, que se celebra anualment i de manera itinerant als diferents col·legis de metges de Catalunya.

Enguany, l'organització de la jornada va anar a càrrec del Col·legi Oficial de Metges de Lleida (COMLL), que va programar una visita a Planta Project, un espai cultural dedicat a l'art contemporani i situat en un entorn industrial del municipi de Balaguer.

Les persones premiades en les quatre disciplines van ser convidades pel col·legi organitzador de cada modalitat a assistir a la jornada amb un acompanyant, per tal de recollir-hi el guardó.

↑ Visita dels metges i metgesses a Planta Project

Obres guanyadores

Edició 2026

Els guardonats de cada categoria
van ser els següents:

Premi de Fotografia

Organitzat pel Col·legi de Metges de Girona (COMG) i amb l'aigua com a tema central, el premi va recaure en l'obra *La última parada*, del Dr. Mihaly Attila Kazsuba, qui va recollir el Cargol Marí de mans de la Dra. Carme Busquets, presidenta de la Secció Sènior del col·legi gironí.

↑ El Dr. Mihaly Attila Kazsuba recollint el premi

↑ *La última parada*. Dr. Mihaly Attila Kazsuba

Premi de Poesia

El Premi de Poesia Màrius Torres, lliurat per la Dra. Teresa Puig, presidenta de la Secció de Metges Sèniors del Col·legi de Metges de Lleida (COMLL), va recaure en el Dr. Jordi Casabona i Barbarà pel seu poema *La ressonància*, que el mateix autor va recitar davant dels assistents.

↑ El Dr. Jordi Casabona i Barbarà recollint el premi

La ressonància

Enllà de la mar,
sota un turó de la costa d'Itaca,
- entre terra i cel, entre vida i mort,
transitada per les belles nàiades-
Homer hi esmentà una cova amb dues entrades:
una orientada al sud pel pas dels deus,
l'altra al nord pel pas dels homes.

Aquí,
prop de la costa de Baetulo,
en hores intempestives
sovintejo un vell conegut turó,
on un túnel de llum càlida
-aliè a espai i temps-
m'acull i m'embolcalla.

Estirat en la serena penombra,
envoltat de sacerdots amb túnica blanca,
m'envaeix una calma callada, i
aprofito, precisament per pensar-hi:
en el temps transcorregut i
en el que - segons el resultat-
resta encara per ser viscut.

M'imagino pelegrí en terra arcaica,
cercant litúrgies i somnis guaridors sota les nits
d'Epidaure,
amatent a que un iatromantis s'atansi
i, a cau d'orella, em xiuxiuegi secrets antics.
En comptes, una veu asèptica i forana em diu:
"Coja aire, suelte el aire, no respire, ... vuelva a respirar".
Me n'alegro i ho faig amb intensitat.

Em violenta la vena el contrast,
un reguitzell de frisances se'm fa viu dins el braç
i ressonen altius els trons de la tempesta.
Un llarg silenci ... i algú crida: "ja està".
Surto del túnel, m'aixeco, em vesteixo,
obro la porta al mon, abandono el temple i
a traves de la fosca, condueixo vers l'enigma del demà.

Lluny,
als roquissers de Phorcys
hi panteixen suau les ones
i la cova de doble entrada
roman - tal i com Ulisses la retrobà-
vora l'olivera, ombrívola i plàcida,
guardant, l'etern misteri del llinar.

Dr. Jordi Casabona i Barbarà

*Nota: percepcions d'un metge pacient tot remembrant el cant XIII de l'Odissea.

Premi de Dibuix i Pintura

Organitzat pel Col·legi de Metges de Barcelona (CoMB), el premi va reconèixer l'obra abstracta *Íntima fosc*, de Montserrat Viaplana. La Dra. Lola Bou, membre de la Junta de la Secció de Metges Sèniors del CoMB, va lliurar el Tritó de Bronze a la guanyadora d'aquesta categoria.

↑ La Sra. Montserrat Viaplana Morera recollint el premi

↑ *Íntima fosc*. Sra. Montserrat Viaplana Morera

Premi de Narrativa Breu

El Premi Antoni Mussa va recaure en el Dr. Jaume Villalta Blanc pel seu relat *L'escriptora i l'ascensor*. El guardonat no va poder assistir a l'acte. El Dr. Eduard Prats, en representació del jurat del Col·legi de Metges de Tarragona (COMT), va destacar la qualitat dels textos presentats a concurs. En aquesta categoria també es va concedir un accèssit a *El naufrag*, de Ramon González Reverter.

L'escriptora i l'ascensor

La reconeguda escriptora pirinenca de novel·la negra va arribar un dia radiant del mes d'abril a la seu de l'associació cultural d'una vila de mar, acompanyada de dues amigues.

—Me'n tornaria de pet a muntanya. Quina xafogor! Al litoral només s'hi pot anar en ple l'hivern —remugava la lletraferida, a qui havien convidat a donar una conferència sobre la seva especialitat literària.

—Maria Lluïsa, no rondinis si no vols que ens prenguin pel que som, tres dones grans que entre totes passem dels dos-cents cinquanta anys —va fer la Roseta, una de les acompanyants.

La novel·lista la va mirar amb reprovació i va engegar-li mentalment: “que s'empatolla ara aquesta amb això de l'edat!”

El president de l'associació, un home prim, calb i sol·lícit, les va acompanyar a l'ascensor i els va dir que no poguessin més de dues alhora per recomanació dels de manteniment, mentre mesurava de cua d'ull el pes no gens menyspreable de les tres venerables ancianes.

—I ara! —es violentà la Maria Lluïsa. No necessito pas cap ascensor, jo. A muntanya no tenim aquests artefactes. Sempre pujo per les escales.

—I tant, com vulgui, senyora —va condescendir ell.

Enfilaren l'escala, l'escriptora al capdavant seguida de les dues amigues i, tancant la comitiva, el president, que adequava el seu pas al d'elles, més pausat.

—En aquest primer pis hi ha la cafeteria-restaurant on després soparem —digué l'home que arribava al replà on s'havien aturat les tres dones projectant alguns esbufecs—. També podem agafar aquí l'ascensor, si ho desitgen —va suggerir, adonant-se del panteix de les senyores.

—No cal, no cal. Estem perfectament. Continuarem escales amunt —va respondre, gairebé ofesa, l'escriptora.

Encara no havien arribat al segon pis que la Maria Lluïsa s'aturà, es va girar en rodó cap a la Roseta, que li enviava alenades al clatell, i digué:

—Noto altre cop aquell dolor entre popa i popa.

—Perdoni. Què ha dit? —va intervenir el president, que no havia entès a què es referia.

—Li ha agafat dolor al mig del pit —va aclarir la Roseta.

—Una angina de pit! —va exclamar l'home, que va identificar-se com a metge-odontòleg i va córrer cap a la cafeteria:

—Algú té una cafinitrina?

—Una aspirina? —va respondre el cafeter, que feia trenta-cinc anys que era darrere la barra i se li havia endurit l'oïda del xivarri de la clientela.

—No! Cafinitrina! Ca-fi-ni-tri-na —s'esgargamellà l'odontòleg.

Quatre parroquians, de la dotzena que feien la botifarra i d'altres tants que s'ho guaitaven, van aixecar el braç esgrimint sengles capsetes del medicament que s'havien tret de l'infern de l'americana.

—Posi-se'l sota la llengua —manà el president a la literata mentre li'n donava un comprimit.

—Ca, home! —va fer ella, amb una ganyota—. Ja se m'ha passat. Ho he tingut altres vegades i sempre desapareix sol. Ja sé de què va això de l'angina de pit.

—Avisaré una ambulància per si de cas li torna —argumentà ell, previngut.

—Ni de broma! —va fitar-lo la dona amb mirada amenaçadora.

Un cop a la sala d'actes, abans d'entrar en matèria, la Maria Lluïsa asseverà davant un auditori amb una mitjana d'edat semblant a la seva:

—Com va aclarir Ernest Hemingway a "El vell i el mar", l'important no és guanyar o perdre sinó esforçar-se per assolir allò què vols. Com acabo de fer jo ara mateix pujant per l'escala i com faig cada dia al meu poble, al Pirineu, caminant amunt per la muntanya, a despit dels dolors que pugui tenir o que em puguin sobrevindre.

Tot just acabada aquesta introducció, van sentir l'estridència de la sirena d'un vehicle que s'aturava davant de l'edifici.

La novel·lista, que es disposava a iniciar la conferència, es va mossegar la llengua i, enfadada, renyà el president, que seia a primera fila:

—No hem convingut que re d'ambulàncies!?

—Perdoni, senyora Maria Lluïsa. Són els bombers. Tres persones s'han quedat atrapades a l'ascensor i a una d'elles li ha agafat un atac de claustrofòbia —respongué ell, molt seriós.

—És clar, no són gent de muntanya... —va riure per sota el nas l'escriptora.

El certificat digital, tot el que permet fer

El seu certificat digital és una identificació electrònica segura que l'acredita com a professional i li permet signar documents i fer tràmits en línia amb validesa legal. Incorporat al carnet col·legial, funciona com un **DNI electrònic**, garantint l'autenticitat, la integritat de la informació i la seguretat de la signatura. És essencial per a la pràctica mèdica, ja que facilita gestions administratives i la comunicació segura amb pacients i institucions.

Gestions professionals i personals

En l'àmbit mèdic públic

- ✓ Recepta electrònica
- ✓ Història clínica compartida
- ✓ Consentiments informats
- ✓ Certificats mèdics

En l'àmbit mèdic privat

- ✓ Prescripció privada
- ✓ Consentiments informats
- ✓ Certificats mèdics
- ✓ Informes mèdics, autoritzacions
- ✓ Enviament de documents entre metges

En l'àmbit laboral privat

- ✓ Tràmits AEAT, impostos
- ✓ Altes, baixes IAE
- ✓ Altes i baixes Seguretat Social
- ✓ Informe de Vida laboral
- ✓ Signatura contractes laborals (universitats)

En l'àmbit personal

- ✓ Tràmits amb l'administració (Agència Tributaria, DGT, Ajuntaments...)
- ✓ Obtenció del certificat de delictes sexuals
- ✓ Signatura de contractes i documents personals (mútues, assegurances...)

Per aquest motiu, des de la Unitat d'Atenció Col·legial (UAC) els instem que custodiïn el seu certificat amb la mateixa cura que protegeixen les seves targetes de crèdit o el seu document d'identitat, i que evitin prestar-lo a tercers.

És una pràctica comuna i perillosa deixar el certificat instal·lat en el lector de la consulta o proporcionar el PIN a un company perquè l'utilitzi en cas que el seu no funcioni.

En mans malintencionades, l'ús indegut del certificat podria ocasionar seriosos problemes legals i financers.

Sobre la jubilació col·legial

Una guia visual per entendre els principals tràmits, drets i requisits vinculats a la jubilació.

1. He d'informar el Col·legi de la meva jubilació?

Sí.

És necessari comunicar la jubilació oficialment al Col·legi.

Per fer-ho, caldrà aportar la resolució de jubilació emesa per l'Institut Nacional de la Seguretat Social (INSS).

2. Quines implicacions té la comunicació de la jubilació?

Depèn de la modalitat i de si es manté l'activitat professional:

- **Jubilació al 100% (sense activitat):** El metge o metgessa adquirirà la condició de **col·legiat honorífic** i quedarà exempt del pagament de la quota col·legial.
- **Jubilació activa (amb exercici privat):** Si es continua exercint en l'àmbit privat, no es passarà a la condició de col·legiat honorífic (i de l'exempció de la quota) fins a complir els **70 anys**.

3. Quins aspectes legals i d'assegurança s'han de tenir en compte?

És altament recomanable revisar la cobertura de responsabilitat civil:

- **Assegurança de Responsabilitat Civil (SRC):**

Si es disposava de la SRC col·legial, hi ha l'opció de mantenir-la durant un període prudencial mitjançant una quota mínima.

L'objectiu és garantir la protecció jurídica davant de possibles reclamacions de caràcter retroactiu per actes mèdics fets abans de la jubilació.

4. Puc continuar prescrivint medicaments un cop jubilat?

Sí, gràcies al conveni vigent entre el Consell de Col·legis de Metges de Catalunya (CCMC) i el Servei Català de la Salut (CatSalut):

- **Requisit:** Haver treballat per al sistema públic de salut (CatSalut) durant un període mínim de **5 anys**.
- **Beneficiaris de la prescripció:** El mateix facultatiu i els seus familiars directes per consanguinitat (pare, còmode/a o parella de fet, germans, fills i nets).
- **Material lliurat:** El Col·legi facilitarà un talonari de pensionista, un de no pensionista i un segell oficial.
- **Renovació de talonaris:** Els talonaris es renovaran a mesura que s'exhaureixin. Per sol·licitar-ne un de nou, **és imprescindible presentar la matriu** del talonari exhaurit.

E

**Dr. Fernando Worner,
una trajectòria
al servei de la
cardiologia: eficiència,
qualitat i compromís
amb el territori**

↑ Dr. Fernando Worner

Dr. Francesc Abella Pons
Psicòleg

El Dr. Fernando Worner se licenció en Medicina por la Universidad de Barcelona (UB) y se doctoró, con Premio Extraordinario, por la Universidad Autónoma de Barcelona (UAB), realizando la especialidad en el Servicio de Cardiología del Hospital Vall d'Hebron.

Inició su actividad como cardiólogo en Hemodinámica, focalizándose posteriormente en los Cuidados Intensivos Cardiológicos, donde fue responsable de la Unidad en el Hospital de Bellvitge. Fue jefe del Servicio de Cardiología de la Gerencia Territorial del ICS de la Región Sanitaria de Lleida y Pirineos desde marzo de 2005 hasta noviembre de 2025, fecha en la que se jubiló del servicio público, manteniendo en la actualidad su actividad privada.

Ha sido profesor asociado de la Facultad de Medicina y ha participado en múltiples investigaciones, obteniendo becas en proyectos competitivos. Asimismo, es autor de numerosas publicaciones nacionales e internacionales y ha formado parte de diversos comités científicos.

Quisiera manifestar mi agradecimiento personal por su implicación y colaboración con la ya desaparecida Unidad de Tabaquismo del Hospital Universitario de Santa María.

Gracias, Dr. Worner, por acceder a esta entrevista. Habiendo iniciado esta nueva etapa de jubilación, me gustaría preguntarle cómo está siendo la adaptación a esta nueva situación.

Muy buena. Llevaba años preparándome para ella. Reparto el tiempo entre la familia y actividades personales que antes no podía realizar. Mantener la actividad profesional asistencial me permite seguir en contacto con los pacientes, que es lo que siempre más me ha llenado.

Ha sido un importante referente de la cardiología. ¿Qué aportaciones considera más significativas de su gestión?

Los dos primeros pasos fueron unificar la atención cardiológica en toda la Región Sanitaria y asumir la Unidad de Agudos y Críticos Cardiovasculares (UCyAC), diferenciada de la UCI general. Esto permitió ofrecer una atención más personalizada y mantener la continuidad asistencial del paciente cardíaco durante todo el proceso hospitalario. Además, hizo más atractivo el Servicio para captar cardiólogos jóvenes, ya que inicialmente no disponíamos de formación de residentes.

Además de la creación de la UCyAC, para hacer «visible y atractivo» el Servicio mantuve una implicación muy intensa y continuada en la Sociedad Española de Cardiología (SEC). Se organizaron las doce ediciones de los cursos de Les Avellanes dirigidos a residentes

de Cardiología de los últimos años y, mensualmente, se invitó a Lleida a una figura relevante de la cardiología española para convivir con nosotros e impartir una lección magistral.

Gracias a todo ello, junto con nuestro propio programa de formación MIR, conseguimos crear y mantener una plantilla de cardiólogos de primer nivel.

Desde el punto de vista organizativo, el lema del Servicio era «Eficiencia y Calidad». La eficiencia, entendida como el máximo aprovechamiento de los recursos, es clave para conseguir la equidad asistencial y redundar directamente en la calidad. Los recursos siempre pueden aprovecharse mejor. La realización de pruebas o tratamientos innecesarios desaprovecha tiempo y dinero, alarga las listas de espera, incrementa los ingresos hospitalarios, incomoda al paciente e incluso puede perjudicarlo.

Es necesario centrar la asistencia en el paciente, dedicando más tiempo a preocuparse de «qué le pasa» para saber «qué debo hacerle».

Y esto enlaza con la calidad. Los principales procesos deben protocolizarse con el consenso de todos los profesionales intervinientes y desde una visión transversal. Deben participar no solo las diferentes secciones de Cardiología, sino también otras especialidades médicas y, fundamentalmente, los médicos de Atención Primaria, puerta de entrada de los pacientes y garantes de la continuidad asistencial.

Hay que dedicar mucho tiempo a elaborar esos protocolos y evaluar periódicamente sus resultados para saber qué aspectos deben corregirse y mejorarse. Todo ello constituye, desde mi punto de vista, la base de una buena gestión.

Tengo entendido que la Unidad de Cardiología del Hospital Arnau fue durante algunos años la que obtuvo los mejores índices de mortalidad. ¿Es así?

Efectivamente. Es el reflejo de la gestión de la que hablábamos. La Sociedad Española de Cardiología realiza anualmente un benchmarking ciego de los servicios de Cardiología españoles, basado en los datos del CMBD. Año tras año, Lleida se sitúa entre los centros de excelencia. En todos los indicadores evaluados estamos por encima de la media; varios de ellos se encuentran en el percentil 25 y otros presentan los niveles más bajos de mortalidad.

Pero, como una imagen vale más que mil palabras, merece la pena observar, a modo de ejemplo, la gráfica correspondiente al último año del que disponemos de datos.

¿Cuáles han sido las principales aportaciones del Servicio de Cardiología?

Resumiendo, conseguir que cerca del 100% de los procesos cardiológicos de los ciudadanos de Lleida se diagnostiquen y traten en su propio territorio, en menos tiempo y con resultados no inferiores —e incluso mejores— que los que obtendrían en centros de Barcelona.

Tenemos suficientes evidencias sobre la importancia de los hábitos y estilos de vida asociados a las patologías cardiovasculares, pero ¿cree que existen determinadas características en la manera de ser —lo que denominaríamos la personalidad— de las personas que sufren enfermedades del corazón?

Sin duda. Especialmente en la enfermedad coronaria. Las alteraciones de la personalidad, la ansiedad y la depresión son factores de riesgo independientes. Por otro lado, padecer un infarto predispone a la depresión. Se establece así un círculo vicioso que es fundamental romper, porque ambas patologías se retroalimentan.

Me preocupa todavía más el tema de los hábitos y estilos de vida — más que la personalidad— previos a la aparición de la enfermedad aterotrombótica. Controlarlos exige sacrificios personales difíciles de asumir porque el paciente no presenta molestias ni percibe resultados a corto plazo.

Es fundamental la abstención de cualquier tóxico, la práctica de ejercicio físico moderado y el mantenimiento de un peso adecuado. Lo peor es que, con frecuencia, tanto pacientes como profesionales infravaloran el riesgo que representan la hipertensión arterial, la diabetes y, especialmente, las alteraciones del perfil lipídico (el colesterol y sus diferentes fracciones) en edades tempranas. Sin embargo, no hay duda de que su control precoz tiene una enorme repercusión en la calidad de vida y en la reducción de eventos cardiovasculares en las décadas posteriores.

Desde su experiencia como clínico, investigador y docente, ¿cómo ve el futuro de la cardiología en nuestro territorio?

El camino está sólidamente trazado y abierto a seguir mejorando. La plantilla es excelente y una buena cantera de residentes garantiza la continuidad. Las diferentes Gerencias siempre han creído en el proyecto y lo han apoyado incondicionalmente.

No veo ningún motivo para que el futuro no sea bueno. Será el que sus protagonistas quieran que sea.

ESDEVENIMENTS

que parlen bé de tu

Café Pausa • Copa i Tast • Menú Executiu
Inauguracions • Coctel • Celebracions
Menú Treball • Presentacions Corporatives

A BO transformem cada esdeveniment en una **experiència gastronòmica** única, amb producte del territori i un servei que cuida cada detall.

 CUNA PRÒPIA
ARTESANA
  PRODUCTE
DE PROXIMITAT
  EQUIP
PROFSSIONAL
  PASSEIG
I COMPROMIS
SOCIAL

ilersis BO

reserves@ilersis.org
674 07 33 69

bo.ilersis.org

 LLEIDA

MÉS DE 12 ANYS CREANT EXPERIÈNCIES GASTRONÒMIQUES

Serveis bancaris per als col·legiats del COMLL

A Med1, com a agents bancaris de BBVA, posem a disposició dels col·legiats del COMLL un ampli ventall de **serveis bancaris i productes financers amb condicions avantatjoses**.

Compte Med1

Compte corrent i targetes de crèdit i dèbit sense comissions de manteniment.

Solucions de finançament

Gaudeix de condicions exclusives en hipoteques i préstecs.

Estalvi i inversió

Oferim una planificació financera personalitzada per ajudar-te a prendre les decisions adequades per al futur.

Serveis per a negocis

Solucions de finançament, TPV i gestió de pagaments per al teu negoci.

Informa-te'n
sense compromís

La confiança d'estar junts

 Seu del COMLL
Av. Rovira Roure, 41
25006 Lleida

 973 270 811

 M. Reyes Escrich
reyes.escrich@med.es

 med1.med.es

MEDONE SERVEIS, S.L.U. (Med1 Serveis Financers), és agent bancari de BANCO BILBAO VIZCAYA ARGENTARIA, S.A. (BBVA). Dades identificatives: Med1 Serveis Financers: NIF B-61910865, amb domicili social al Passeig de la Bonanova, 47, 08017 Barcelona. Inscrita en el Registre Mercantil de Barcelona, volum 31642, foli 1, inscripció 1a, full núm. B-196.873. BBVA: NIF A-48265169, domicili social a Plaza de San Nicolás, 4, inscrita en el Registre Mercantil de Biscaia, volum 2083, foli 1 i full B1-17ª.

S.

Seccions col·legials

La medicina com a ciència, art i vincle humà

Secció de Metges
Extracomunitaris

La Junta de la Secció de Metges Extracomunitaris

Dr. Juan Pedro Lafuente González
President secció Medicina
Extracomunitària

Des de la Secció de Metges Extracomunitaris del COMLL, creada ara fa poc més d'un any, estem molt satisfets de l'acollida rebuda. Totes les activitats impulsades fins ara comparteixen un mateix fil conductor: reflexionar sobre la medicina no només com una ciència, sinó també com una disciplina profundament humana i creativa. En aquest sentit, el tema "Medicina, art o ciència? Parlem de creativitat" ens convida a preguntar-nos fins a quin punt la creativitat forma part de la pràctica mèdica i de quina manera es manifesta en l'atenció als pacients, en la comunicació, en la recerca i en la manera d'entendre la salut i la malaltia.

Entre les activitats organitzades, volem destacar la visita temàtica guiada al Museu de Lleida, titulada "Una mirada a la relació entre l'art, la ciència i la medicina al llarg del temps", a càrrec d'Esther Balasch, conservadora del Museu. L'activitat va tenir lloc el dijous 19 de febrer de 2026 i va comptar amb una molt bona participació. A través de les obres exposades, vam descobrir com la medicina i la salut han estat presents en l'art i en la història, reflexionant sobre el cos humà, la malaltia i la manera com les persones han entès la cura i la curació al llarg del temps. Aquesta experiència ens va permetre entendre que la medicina també necessita sensibilitat, observació i capacitat d'interpretació, qualitats estretament relacionades amb la creativitat. Va ser una proposta enriquidora per mirar el Museu amb uns altres ulls i entendre la medicina com una part essencial de la nostra vida quotidiana i del patrimoni cultural.

El 12 de febrer va tenir lloc la conferència La migranya en l'atenció primària, a càrrec del Dr. Antoni Plana Blanco. La migranya afecta prop de cinc milions de persones a Espanya i és una de les principals causes de discapacitat, especialment entre les dones. A més, aproximadament el 50% dels pacients s'automedica amb analgèsics sense recepta i un 40% continua sense diagnòstic. Per aquest motiu, la sessió va tenir com a objectiu promoure la formació sobre el maneig de la migranya en l'atenció primària i va comptar amb una gran participació dels assistents. Aquesta activitat també va posar de manifest que la medicina requereix, més enllà del coneixement científic, capacitat d'adaptació, escolta i pensament creatiu per abordar situacions complexes i oferir una atenció personalitzada.

El passat 30 d'abril vam organitzar el curs introductori al català: terminologia mèdica, dins del programa "Salut i comunitat", adreçat als col·legiats. El curs va ser impartit per Elena Tugues i Cases. Aquesta iniciativa vol donar la benvinguda institucional als nous professionals sanitaris que arriben a la ciutat de Lleida i valorar el caràcter acollidor de la Terra Ferma. També es va destacar la importància de la vocació mèdica i del domini de la llengua catalana per part dels professionals de la salut com a element clau per garantir la seguretat, el benestar i els drets dels pacients, evitant possibles errors de comunicació en situacions de vulnerabilitat. En modalitat presencial i en línia, es va presentar el projecte i també es van exposar les activitats que es duran a terme al llarg del pròxim any. Aquesta proposta reforça la idea que la creativitat en medicina també es manifesta en la capacitat de comunicar, integrar cultures i establir vincles humans de qualitat amb els pacients.

El 25 de juny, a la sala de formació del Col·legi de Metges de Lleida, va tenir lloc la jornada *Junts per la salut rural: metge, infermera i municipi*, una nova activitat impulsada per la Secció.

La pròxima activitat prevista se celebrarà el 17 de setembre, a les 19 h, amb la taula rodona *Mites d'origen: punt de trobada en la interculturalitat*.

La nostra Secció agraeix la tasca del Col·legi Oficial de Metges de Lleida i també dona les gràcies a tots els metges i metgesses que formen part de l'SME per confiar-hi i per implicar-s'hi activament des dels inicis.

Treballarem per continuar sumant més membres a la nostra Secció i per servir tot el col·lectiu. Estem oberts a qualsevol suggeriment o proposta, que tothom pot adreçar a l'enllaç <https://www.comll.cat/seccions/metges-extracomunitaris/> o a través del codi QR següent:

Medicina, art o ciència? Parlem de creativitat

La medicina és ciència, però en la cura pediàtrica sovint es necessita també creativitat, joc i art. S'ha demostrat que les activitats creatives poden reduir l'ansietat, millorar l'expressió emocional i afavorir l'adaptació dels infants hospitalitzats.

Un bon exemple a prop nostre és l'Aula Hospitalària Dr. Antoni Cambrodí de l'HUAV, dirigida per l'Anna Burrel. S'hi treballa per crear un espai d'imaginació, aprenentatge i humanització.

En el marc del centenari de la Societat Catalana de Pediatria, des de la secció continuem animant a tots els companys a participar en les activitats científiques i també a proposar o promocionar altres de més creatives

L'Aula Hospitalària Dr. Antoni Cambrodí, és una unitat docent del Departament d'Educació i Formació Professional que està ubicada a la planta d'ingressos pediàtrics de l'HUAV. L'aula està vinculada amb l'àrea de pediatria i treballa en col·laboració amb el Departament de Salut; atén a tots els infants i adolescents en edat d'escolarització que es troben ingressats i que no poden seguir, temporalment, els estudis en el seu centre educatiu.

La missió de l'aula hospitalària és, a grans trets, fer que l'estada d'un infant o adolescent a l'hospital sigui la més portadora possible i s'assembli, malgrat la situació de malaltia, al seu dia a dia a l'escola, vetllant pel seu benestar, la seva salut emocional i la seva educació integral. Per aconseguir aquesta missió, és essencial el paper dels professionals de la salut (pediatres, infermeres, auxiliars, entre d'altres) qui, dia rere dia, informen de l'estat de salut de cada ingrés pediàtric i de les condicions individuals per a participar en les activitats de l'aula. La família i els docents del centre educatiu d'origen de l'infant, també tenen un paper molt important a l'hora de coordinar i facilitar el seguiment escolar.

En situació de malaltia, dos dels objectius principals, en el marc de la competència creativa i cultural, que es planteja l'aula hospitalària, són: d'una banda, afavorir activitats artístiques per a expressar-se i canalitzar emocions i, d'altra banda, desenvolupar la imaginació com a eina de fugida i reconstrucció personal. Així com l'equip mèdic s'ocupa d'una part de la salut molt important, l'aula col·labora en ajudar l'infant a comprendre i gestionar les seves emocions en una situació adversa, potenciant l'autoestima i la resiliència.

Dra. Núria Visa Reñé

Metgessa especialista en
Neuropediatria

És per aquest motiu que, dins de la metodologia de treball de l'aula, s'impulsen *"Els tallers creatius amb mirada emocional"*, uns tallers que pretenen que l'infant s'expressi a través de propostes artístiques com ara: pintura, dibuix i escriptura creativa, art manual, expressió oral, expressió musical, etc. que moltes vegades serveixen per trobar en l'espai de l'aula un lloc segur i de confiança on ser vist, escoltat i validat en un moment vital de malaltia i vulnerabilitat. Aquests tallers, moltes vegades es veuen impulsats per contes i lectures motivadores que inspiren la connexió emocional, la reconexió amb un mateix i la vinculació amb els iguals.

Tota aquesta feina que es fa dins l'aula, aquest curs 2025-2026 l'hem compartit amb escoles de Lleida i voltants, a les quals ens hem traslladat per a donar a conèixer, entre els escolars, la realitat d'una petita escola dins d'un hospital, i impulsar col·laboracions artístiques per a ser retornades a l'HUAV en forma de decoracions per a les portes de les habitacions, o bé petits detalls amb missatges bonics per a regalar als infants ingressats.

Així doncs, dins de l'àrea pediàtrica, l'aula és un petit espai ple de llum que ajuda a desconectar de la rutina hospitalària i inspira a calmar la ment a través de l'art de la paraula, l'art de l'expressió, l'art d'imaginar, l'art de compartir i l'art de propostes senzilles que pretenen, simplement, "ser i deixar ser".

Anna Burrel Maselles

Docent responsable de l'aula
hospitalària de Pediatria Dr. Antoni
Cambrodí

Infermeres. De la regulació professional a la Guerra Civil a Lleida

Carme Torres

Infermera i professora

A finals del segle XIX i inicis del XX, les cures infermeres als centres sanitaris i assistencials de Catalunya eren prestades majoritàriament per comunitats religioses vinculades a la caritat cristiana. A Lleida, aquesta tasca estava encomanada principalment a les Filles de la

Caritat de Sant Vicenç de Paül, presents a la ciutat des de 1792. Aquestes religioses exercien una funció assistencial basada en la vocació i l'altruisme, però també en una sòlida organització i autonomia de gestió, dirigint els equips formats per infermers i practicants.

La professionalització de la infermeria a Espanya s'inicia amb la regulació oficial del títol d'infermera l'any 1915, impulsada per la congregació de les Serves de Maria després d'haver rebut formació a Itàlia. Aquest fet va permetre reconèixer oficialment tant les infermeres religioses com les laiques.

Poc després es van crear les primeres escoles de formació infermera a Catalunya. El 1917 es fundà l'escola del Montepio de Santa Madrona, una iniciativa femenina destinada a promoure l'emancipació social i econòmica de les dones i a millorar l'assistència sanitària. Dos anys més tard es creà l'Escola d'Infermeres Auxiliars de Medicina de la Mancomunitat de Catalunya, mentre que la Creu Roja iniciava també la formació de voluntàries a totes les províncies, inclosa Lleida des de 1920. La dictadura de Primo de Rivera va interrompre aquest procés, però durant la Generalitat republicana es recuperà amb la creació de l'Escola d'Infermeres de Catalunya.

L'Estatut d'Autonomia de 1932 va transferir les competències sanitàries a la Generalitat, que reorganitzà els col·legis professionals. Després de dissoldre els col·legis provincials, es van crear els col·legis oficials de practicants i llevadores de Catalunya i, dos anys més tard, el Col·legi d'Infermeres Oficials de Catalunya, el primer de tot l'Estat espanyol.

L'esclat de la Guerra Civil el juliol de 1936 va transformar completament l'organització sanitària. La Generalitat assumí la sanitat militar i hagué de donar resposta a un increment extraordinari de les necessitats assistencials provocades pels ferits del front i pels refugiats. Els hospitals existents van ampliar la seva capacitat i nombrosos edificis religiosos i escolars confiscats es convertiren en hospitals, clíniques militars, albergs o centres especialitzats.

Aquest conjunt de centres, conegut com els "Hospitals de Lleida", arribà a disposar d'uns 1.700 llits per a malalts i ferits, 400 places per a refugiats i fins a 400 per a malalts mentals al sanatori d'Os de Balaguer. La Generalitat va haver d'organitzar recursos extraordinaris per adaptar edificis, garantir el subministrament d'aliments, contractar personal i posar en funcionament trens sanitaris.

La guerra provocà també la desaparició sobtada de les religioses dels centres assistencials. El clima anticlerical i la persecució religiosa van obligar moltes comunitats a abandonar els hospitals o a ocultar-se, deixant vacants els llocs que tradicionalment ocupaven. Aquesta situació generà una necessitat urgent de noves infermeres.

Al mateix temps, les escoles catalanes només havien format unes sis-centes professionals, una xifra insuficient per afrontar les necessitats derivades del conflicte. Aquesta manca de personal es convertí en una oportunitat per a moltes dones joves que van trobar en la guerra una via de promoció social i professional mitjançant la formació accelerada com a infermeres de guerra.

La investigació ha identificat almenys 181 dones treballant com a infermeres als Hospitals de Lleida. Eren principalment joves d'entre 18 i 28 anys, procedents tant de la ciutat com dels pobles de la demarcació. Constituïen el col·lectiu sanitari més nombrós i més jove. La majoria van ser contractades durant els primers mesos del conflicte i van rebre formació en cursos impartits als mateixos hospitals o a les seus de sindicats i partits polítics, obtenint diversos certificats i diplomes. L'afiliació sindical, especialment a la UGT o la CNT, era un requisit habitual per poder treballar.

Les funcions que desenvolupaven eren molt diverses: des de les cures bàsiques i l'atenció

quotidiana fins a tècniques assistencials complexes, la prevenció de malalties infeccioses, la vigilància dels pacients i l'acompanyament dels moribunds. La seva tasca va resultar imprescindible per sostenir el sistema sanitari en unes circumstàncies extremadament difícils.

Malgrat aquesta responsabilitat, durant els primers divuit mesos de guerra les infermeres cobraven un salari inferior al dels practicants i infermers homes. Elles percebien 200 pessetes mensuals mentre que els homes en cobraven 350, una diferència que no responia a la qualificació professional sinó a una discriminació de gènere. Només en els darrers mesos de la sanitat republicana es van equiparar els salaris fins a les 416 pessetes mensuals.

La Generalitat també es preocupà per regular la situació acadèmica de les nombroses infermeres formades durant la guerra. El juny de 1937 establí que aquelles que no disposaven de títol oficial havien de superar una prova d'aptitud per continuar exercint als centres públics. Es va crear una matrícula especial de guerra i es va facilitar un manual d'estudi perquè les candidates es poguessin preparar lliurement abans d'examinar-se a Barcelona.

De les aproximadament 3.000 infermeres catalanes que es van presentar als exàmens, 1.785 van obtenir el certificat oficial d'aptitud. Entre elles hi havia almenys una cinquantena d'infermeres procedents de Lleida. Aquesta resposta

demostra la voluntat d'aquestes professionals de consolidar la seva formació i donar legitimitat a una feina que havia esdevingut essencial durant el conflicte.

Després dels Fets de Maig de 1937, la reorganització militar va comportar la integració de l'exèrcit català dins l'Exèrcit de l'Est i la Generalitat perdé les competències militars. A Lleida, els primers canvis importants en l'àmbit sanitari arribaren a finals d'aquell any amb el trasllat de la Maternitat a Solsona per convertir l'edifici en un gran hospital quirúrgic militar conegut com "El Base".

Finalment, l'abril de 1938, el trencament del Front d'Aragó i l'entrada de les tropes franquistes a Catalunya per Lleida van posar fi a aquesta experiència sanitària republicana. Tot i la seva curta durada, el paper desenvolupat per les infermeres durant aquells anys constitueix un episodi fonamental en la història de la professionalització de la infermeria catalana i de la participació de les dones en la sanitat i en la societat durant la Guerra Civil.

Creativitat i humanisme en medicina

La medicina es basa en el rigor científic, en les dades objectives i en l'evidència. Necessitem coneixement, metodologia i recerca per millorar els diagnòstics, els tractaments i l'organització dels serveis sanitaris.

Sense ciència, la medicina es convertiria en intuïció sense fonament. Però reduir-la només a ciència seria, probablement, empobrir-la.

Dr. Oriol Yuguero

President de la Secció de Metges d'Acció Social i Humanitària

Al llarg de la història, la medicina també ha estat entesa com un art. No és casual que una de les obres clàssiques atribuïdes a Galè portés per títol *Ars medica*, l'art mèdic. Aquella expressió no feia referència a una medicina improvisada o allunyada del coneixement, sinó a la capacitat d'aplicar el saber en situacions concretes, amb persones concretes i en contextos sovint complexos. Aquesta és, encara avui, una de les grans dificultats i una de les grans bel·leses de la professió. Una complexitat que va més enllà dels aspectes sanitaris i que gairebé sempre va vinculada als aspectes socials. I que per la seva complexitat és molt difícil poder trobar quina és la solució més adient.

Hi ha un tret fonamental que travessa la història de la medicina: la seva vinculació social. Malgrat les localitzacions i trames que podem veure a les múltiples sèries de ficció vinculada amb la medicina. La medicina ha estat, o hauria d'haver estat sempre, al costat de les persones vulnerables, dels qui pateixen, dels qui queden als marges i dels qui sovint són expulsats del sistema. No podem plantejar una medicina que no estigui basada en el coneixement i en l'acadèmia, però l'abordatge d'aquests pacients requereix sovint alguna cosa més que protocols. Requereix mirada, sensibilitat, creativitat i compromís. Si no és molt difícil poder-hi donar sortida.

Atendre una persona en situació de pobresa, entendre què hi ha darrere d'un cos malalt castigat per anys de precarietat, addiccions o exclusió, o mantenir la serenitat enmig d'una intervenció humanitària en un campament de refugiats, també forma part d'aquest art mèdic. És l'art d'acostar-se sense jutjar, d'escoltar sense pressa, de saber llegir allò que no sempre apareix en una anàlisi o en una prova d'imatge. És aquell ull clínic que només es desenvolupa amb la pràctica, però també amb una determinada manera d'estar davant de l'altre. La creativitat en medicina no sempre consisteix a inventar una nova tècnica o descobrir un nou fàrmac. A vegades vol dir trobar una porta d'entrada

quan totes semblen tancades. Fer que les coses passin. Vol dir adaptar el llenguatge, buscar aliances, coordinar recursos socials i sanitaris, o pensar una resposta possible per a una persona que no encaixa en cap circuit. En aquest sentit, la medicina social i humanitària és profundament creativa, perquè sovint treballa allà on el sistema és més rígid i la realitat més incòmoda. I generalment amb una manca de recursos estructurals i sistemes que molts cops no parlen entre si.

Molts professionals que exerceixen aquesta medicina no apareixeran mai en un museu ni tindran grans reconeixements públics. Potser no realitzaran una gran comunicació en un congrés internacional. Però tenen la gratitud de les persones que han acompanyat i, moltes vegades sense voler-ho, acaben convertint-se en referents per als seus companys. Són referents en comunicació, en empatia, en capacitat d'adaptació i en respecte. Representen unes qualitats que durant molt de temps es van considerar part essencial de l'art de la medicina i que avui, potser, hem de tornar a reivindicar. Potser també ens hi va la supervivència de l'essència de la medicina.

En l'època de la intel·ligència artificial, aquesta dimensió humana i social de la medicina sembla encara lluny de poder ser substituïda. La tecnologia ens pot ajudar a diagnosticar millor, a predir riscos o a gestionar la informació amb més eficiència. Però difícilment podrà substituir la mirada d'un professional capaç d'entendre que darrere d'un pacient difícil sovint hi ha una vida difícil. Tampoc podrà substituir el contacte d'una mà que reconforta en un moment difícil. Per això cal reivindicar l'humanisme assistencial com una forma de creativitat i també com una forma de justícia.

La medicina és ciència, sens dubte. Però quan es posa al costat dels més vulnerables, quan sap adaptar-se, escoltar i cuidar fins i tot en les situacions més difícils, també és art. I potser és precisament en aquest punt on la medicina esdevé més necessària. I on a pesar de les dificultats també genera una gran satisfacció.

Compromís col·lectiu per una salut sostenible

Dr. Jordi Bosch Muñoz

President de la Secció de Metges
Salut Medioambiental

Podeu veure
la jornada a:

Hem començat !!!

Si estem ja on-line amb els webinars de Salut Mediambiental.

Heu rebut l'enllaç i alguns de vosaltres ja s'hi ha afegit. Pels que no heu pogut els teniu penjats per veure'ls amb tranquil·litat.

La novetat és que ja s'estan distribuint entre els col·legiats dels Col·legis Sanitaris de les Terres de Ponent i això genera un potencial de visualització força alt i ens permet arribar a molts professionals relacionats amb el món de la Salut Global.

Des del moment que vam crear la Secció vam dir que volíem arribar als col·legiats i oferir-los formació, i per això estem treballant.

I no ho farem sols, ho farem amb els companys d'altres Col·legis professionals sanitaris.

No podem anar sols, el món és global i avui hi ha molts grups que treballen en aquests camps i necessitem totes les veus expertes per poder oferir a la societat el que de nosaltres s'espera.

I que no és altra cosa que ajudar-los a gaudir d'una bona salut, tant sigui guarint com, sovint molt més eficaç amb mesures de prevenció.

La salut mediambiental global ha esdevingut un eix central en la pràctica mèdica contemporània, desafiant la concepció clàssica de la medicina com una disciplina estrictament biològica. La interacció entre factors ambientals, socials i biològics obliga a reconsiderar si la medicina és únicament una ciència, o si també incorpora dimensions d'art i creativitat.

Des d'una perspectiva científica, la medicina es fonamenta en l'evidència, la metodologia rigorosa i la reproductibilitat dels resultats. La salut mediambiental n'és un bon exemple: l'impacte de la contaminació atmosfèrica, el canvi climàtic o els disruptors endocrins sobre la salut humana s'analitza mitjançant estudis epidemiològics, models predictius i biomarcadors específics. Aquest enfocament permet quantificar riscos i establir polítiques de salut pública.

Tanmateix, la complexitat dels sistemes ecològics i humans sovint supera la capacitat explicativa dels models lineals. És aquí on emergeix la dimensió artística de la medicina. El clínic ha d'interpretar dades incompletes, integrar contextos socials i culturals, i adaptar intervencions a realitats canviants. En l'àmbit de la salut mediambiental, això implica dissenyar estratègies preventives innovadores, comunicar riscos de manera efectiva i promoure canvis conductuals en la població.

La creativitat esdevé, així, un pont entre la ciència i l'art. No es tracta d'una qualitat accessòria, sinó d'una competència essencial per abordar problemes complexos i globals. La capacitat de generar noves hipòtesis, replantejar paradigmes i desenvolupar solucions interdisciplinàries és clau davant els reptes ambientals actuals.

Us animem a participar en els webinars i també en la II Jornada de Salut ONE HEALTH que organitzarem des de la Intercol·legial sanitària.

Ciència i consciència davant la vida i la mort: una mirada oberta sobre els límits del coneixement

La Secció de Medicina Complementària va organitzar una nova sessió del cicle «Salut i Comunitat», sota el títol «Ciència i consciència davant la vida i la mort», una activitat oberta als col·legiats i a la ciutadania que va convidar a la reflexió sobre un dels grans interrogants de la medicina i de la condició humana.

La conferència va anar a càrrec de la **Dra. Luján Comas**, llicenciada en Medicina i Cirurgia i especialista en Anestesiologia i Reanimació, amb una llarga trajectòria professional a l'Hospital Vall d'Hebron, on va exercir durant 32 anys i va formar part de l'equip pioner del trasplantament unipulmonar a Catalunya i del bipulmonar a Espanya.

Durant la seva intervenció, la Dra. Comas va plantejar qüestions que continuen generant interès tant en l'àmbit científic com filosòfic: **som únicament un cos físic? És la consciència un simple producte del cervell o existeix alguna realitat que va més enllà?** Aquestes preguntes van servir de fil conductor per presentar les línies de treball de la **Fundació Icloby** i del **Projecte Llum**, una investigació prospectiva sobre la consciència durant l'aturada cardíaca registrada en hospitals de parla hispana, que pretén aprofundir en la relació entre ment, cervell i experiència conscient.

La ponent va exposar les bases d'aquest projecte de recerca i va defensar la necessitat d'abordar aquestes qüestions des del rigor científic, però també amb una actitud oberta al coneixement i al debat, recordant que la medicina continua trobant-se davant fenòmens que encara no disposen d'una explicació definitiva.

Autora dels llibres *Existe la muerte? Ciencia, vida y trascendencia* i *Vida más allá de la vida*, actualment la Dra. Comas presideix la Fundació Icloby, dirigeix el canal divulgatiu «**Somos Alma**» i codirigeix el Projecte Llum, centrat en l'estudi de la consciència durant la parada cardíaca.

La jornada va propiciar un espai de debat i reflexió sobre la relació entre ciència, consciència i humanisme assistencial, posant de manifest la importància de continuar explorant els límits del coneixement mèdic des d'una perspectiva rigorosa, però també oberta al diàleg interdisciplinari.

Amb aquesta iniciativa, la **Secció de Medicina Complementària del Col·legi Oficial de Metges de Lleida** reafirma la seva voluntat de promoure activitats que ampliïn la mirada sobre la salut i la pràctica mèdica, incorporant espais de reflexió sobre aquells aspectes que connecten la ciència amb les dimensions humanes, ètiques i socials de la professió.

Quan la pantalla parla de feina i salut

La Junta de la Secció de Metges de Medicina del Treball

Dra. Maria Teresa Forn Pomés

Vocal de la Secció de Metges de
Medicina del Treball

El cinema té la capacitat de fer visible allò que sovint queda ocult. També en l'àmbit laboral.

Més enllà de l'entreteniment, moltes pel·lícules ens ofereixen un mirall —a vegades incòmode— de les condicions de treball i del seu impacte sobre la salut.

Des de la visió gairebé expressionista de Metropolis fins a relats més contemporanis com Dark Waters o Contagion, el setè art ha sabut retratar tant els riscos clàssics de la indústria com les noves amenaces físiques, químiques i biològiques que continuen interpel·lant la medicina del treball.

Un exemple paradigmàtic és Radium Girls. Ambientada als anys vint, mostra com un grup de treballadores que pintaven esferes de rellotges amb radi van ser exposades a un risc invisible però devastador. La ingestió repetida del material radioactiu va provocar lesions òssies greus, anèmia i neoplàsies. Però la pel·lícula va més enllà del cas clínic: retrata el naixement de la consciència col·lectiva davant del risc laboral i l'inici del reconeixement legal de les malalties professionals. És un recordatori colpidor que, massa sovint, la prevenció arriba després del dany.

En un registre diferent, The Machinist ens acostava als riscos menys visibles però igualment presents en el nostre dia a dia. La privació crònica de son i la fatiga sostinguda alteren la percepció, el judici i la seguretat, fins al punt de convertir-se en l'origen de l'accident. En certa manera, connecta amb altres films que han explorat el desgast psicològic i emocional vinculat al treball, com Office Space o Whiplash.

Finalment, Sorry We Missed You posa el focus en les noves formes de precarietat laboral. La pressió constant, l'absència de límits entre vida personal i feina i la fragilitat dels treballadors en determinats models productius dibuixen un escenari on el risc ja no és només físic, sinó també emocional i social. El desgast, aquí, és lent i silenciós.

Potser el cinema no és evidència científica, però sí memòria i consciència. I en la mirada d'aquests relats, els professionals de la medicina del treball hi podem reconèixer alguna cosa essencial: que prevenir no és només evitar danys, sinó també saber veure —i fer veure— allò que sovint passa desapercbut.

ECO-RAD, radioteràpia més eficient per a una salut més sostenible

El projecte ECO-RAD: impacte econòmic i ambiental de la radioteràpia ultrahipofraccionada en el càncer de mama, impulsat pel Servei d'Oncologia Radioteràpica de l'Hospital Universitari Arnau de Vilanova de Lleida (HUAUV) i el grup GREISI de l'Institut de Recerca Biomèdica (IRBLleida), ha estat guardonat amb el premi a les millors pràctiques en Acció Climàtica i Salut Planetària en l'àmbit hospitalari, convocat pel Consell de Col·legis de Metges de Catalunya (CCMC).

Premi en la categoria d'Àmbit d'Atenció Hospitalària

El guardó es va lliurar a Barcelona en el marc de la segona edició d'aquests premis, que reconeixen projectes, professionals i centres sanitaris compromesos davant l'emergència climàtica i amb la construcció d'un sistema de salut més sostenible i just.

L'estudi premiat posa de manifest que la innovació clínica pot actuar com una autèntica palanca de canvi cap a un model sanitari més sostenible quan incorpora una visió de salut planetària en la pràctica assistencial. La iniciativa identifica el transport sanitari com un àmbit clau d'intervenció per reduir emissions contaminants, costos econòmics i desigualtats territorials, especialment en zones rurals i disperses geogràficament com la Regió Sanitària de Lleida.

El projecte analitza l'impacte de la radioteràpia ultrahipofraccionada en pacients amb càncer de mama, una tècnica que permet reduir de 15 a 5 les sessions de tractament mantenint la mateixa eficàcia terapèutica. Aquesta reducció comporta beneficis directes per a les pacients, però també un important impacte positiu des del punt de vista ambiental i econòmic. Segons l'estudi, elaborat a partir de l'anàlisi retrospectiva de 1.062 pacients de la província de Lleida tractades entre el 2020 i el 2025, el cost mitjà del transport sanitari passa de 658 a 219 euros per pacient, mentre que les emissions de CO² associades als desplaçaments es redueixen un 67%.

La doctora Virginia Garcia, facultativa especialista del Servei d'Oncologia Radioteràpica de l'HUAUV i investigadora implicada en el projecte, destaca que "l'adopció d'esquemes hipofraccionats no només manté els estàndards de qualitat assistencial, sinó que també millora la qualitat de vida dels pacients, afavoreix una atenció més eficient i contribueix a la sostenibilitat del sistema sanitari".

El guardó a les Millors Pràctiques en Acció Climàtica i Salut Planetària en l'àmbit atenció hospitalària del CCMC ha estat per la Dra. Virginia Garcia Reglero amb el projecte 'ECO-RAD: Impacte econòmic i ambiental de la radioteràpia ultrahipofraccionada en el càncer de mama', desenvolupat a l'Hospital Universitari Arnau de Vilanova i el Grup GREISI de l'IRB Lleida.

José Manuel Porcel, seleccionat pel Govern xinès entre els principals experts internacionals en recerca biomèdica

El Dr. José Manuel Porcel, ha estat seleccionat pel Govern xinès per participar en el programa SAFEA, dins la categoria S —Senior Talent—, la màxima distinció reservada a experts internacionals de reconegut prestigi científic i acadèmic.

Dr. José Manuel Porcel

Cap del Servei de Medicina Interna
de l'Hospital Universitari Arnau de
Vilanova

El Dr. José Manuel Porcel, cap del Servei de Medicina Interna de l'Hospital Universitari Arnau de Vilanova, investigador de l'IRBLleida i catedràtic de la Universitat de Lleida, ha estat seleccionat per participar en el programa SAFEA (State Administration of Foreign Experts Affairs) de la República Popular de la Xina, en la categoria S (Senior Talent), la màxima distinció reservada a experts internacionals de reconegut prestigi científic i acadèmic.

En el marc d'aquest nomenament, col·laborarà amb el China-Japan Friendship Hospital de Pequín en activitats d'assessorament científic, desenvolupament de projectes de recerca, formació de professionals i promoció de noves col·laboracions internacionals en l'àmbit de les malalties pleurals i la medicina respiratòria.

Considerat una de les principals autoritats mundials en l'estudi dels vessaments pleurals, aquest reconeixement posa en valor la seva trajectòria i contribueix a reforçar la projecció internacional de l'HUAV, l'IRBLleida i la Universitat de Lleida.

El Dr. José Manuel Porcel reivindica la cara menys coneguda de Santiago Ramón y Cajal

El Dr. José Manuel Porcel, cap de Medicina Interna de l'Arnau de Vilanova, rep el màxim reconeixement sanitari de la Universitat de Nuevo León.

El Dr. José Manuel Porcel Pérez ha publicat un estudi dedicat a una etapa poc coneguda de la trajectòria de Santiago Ramón y Cajal. L'obra analitza les oposicions i dificultats que el futur Premi Nobel de Medicina va haver de superar abans d'aconseguir una càtedra universitària.

A partir de documentació històrica original, el llibre mostra que Ramón y Cajal també va experimentar fracassos professionals i entrebancs en els inicis de la seva carrera. Lluny de desanimar-lo, aquestes experiències van contribuir a forjar el seu caràcter científic i la seva perseverança.

La publicació ofereix una mirada diferent sobre una de les figures més importants de la medicina espanyola, posant en valor aspectes com l'esforç, la vocació i la resiliència, valors que continuen sent plenament vigents per als professionals sanitaris d'avui.

La Dra. Montserrat Esquerda ingressa com a acadèmica numerària de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya

Se li reconeix la destacada trajectòria acadèmica, assistencial i investigadora en els àmbits de la pediatria, la bioètica i la formació dels professionals de la salut.

La Dra. Montserrat Esquerda i Aresté, va ser rebuda el diumenge 7 de juny de 2026 com a acadèmica de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya, en una sessió extraordinària celebrada a la seu de la Facultat de Ciències de la Salut Blanquerna-URL.

Durant l'acte d'ingrés, la Dra. Esquerda va pronunciar el discurs **«L'aprenentatge dels valors i el professionalisme en la medicina en el segle XXI»**, una reflexió sobre la formació humana i ètica dels professionals de la salut en el context dels reptes actuals de la medicina i l'atenció sanitària.

La resposta al discurs va anar a càrrec de l'acadèmic numerari Molt Il·ltre. Dr. Joan Viñas Salas, d'acord amb el protocol establert per la corporació acadèmica.

Aquest nomenament constitueix un destacat reconeixement a la trajectòria professional, acadèmica i investigadora de la Dra. Esquerda, especialment en els àmbits de la bioètica, la pediatria i la formació dels professionals de la salut. La seva incorporació a la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya reforça la contribució al desenvolupament del coneixement i al debat sobre els grans reptes de la medicina contemporània.

Felicitem la Dra. Montserrat Esquerda per aquest merescut reconeixement i li desitgem molts èxits en aquesta nova etapa de servei a la comunitat científica i acadèmica.

El Dr. Francesc Domingo Salvany s'incorpora a la Junta Directiva de la Peace Education Foundation

El Dr. Francesc Domingo Salvany, president d'ACIM Ponent, s'incorpora a la Junta Directiva de la Peace Education Foundation.

El Dr. Francesc Domingo Salvany, president d'ACIM Ponent, ha estat acceptat per unanimitat com a nou membre de la Junta Directiva de la Peace Education Foundation, entitat amb seu a Miami, als Estats Units, dedicada a la promoció de l'educació per la pau i la resolució pacífica de conflictes.

La incorporació del Dr. Domingo es produeix a petició de la Dra. Isabel Cuadros i del Sr. Lloyd Van Bylebelt, en reconeixement a la seva trajectòria professional i al seu compromís en l'àmbit de la protecció de la infància, la prevenció del maltractament infantil i la promoció del bon tracte.

Des d'ACIM —Associació Catalana per la Infància Maltractada—, entitat que treballa des de 1988 en el camí del bon tracte, felicitem el Dr. Francesc Domingo per aquest reconeixement internacional, que posa en valor una trajectòria vinculada a la defensa dels drets dels infants i a l'educació com a eina de transformació social.

La Dra. Maria Mercè López Camí, primera resident de Medicina d'Urgències i Emergències a Lleida

La Dra. Maria Mercè López Camí, natural d'Aitona, ha esdevingut la primera resident que ocupa una plaça de la nova especialitat de Medicina d'Urgències i Emergències a la Unitat Docent de Lleida, un fet que marca una fita en la consolidació d'aquesta disciplina al nostre territori.

La incorporació de la nova promoció de residents a l'Hospital Universitari Arnau de Vilanova, l'Hospital Universitari Santa Maria i els equips d'Atenció Primària de Lleida ha coincidit amb l'estrena d'aquesta especialitat, creada recentment per donar resposta a la necessitat de formar professionals específicament preparats per a l'atenció urgent i emergent.

La presència de talent jove i de proximitat és una de les característiques destacades d'aquesta promoció. Una vintena dels nous metges interns residents són originaris de les terres de Lleida, fet que reforça el vincle entre la formació especialitzada i el territori, i contribueix a retenir professionals qualificats dins del sistema sanitari lleidatà.

L'elecció de Maria Mercè López Camí simbolitza també l'inici d'una nova etapa per a una especialitat llargament reivindicada pels professionals sanitaris. La Medicina d'Urgències i Emergències adquireix així un espai propi dins la formació MIR, amb l'objectiu de garantir una assistència de qualitat davant situacions agudes i d'alta complexitat.

Des del Col·legi Oficial de Metges de Lleida, celebrem aquesta fita i felicitem la Dra. Maria Mercè López Camí per haver esdevingut la primera resident de la nova especialitat a Lleida, desitjant-li molts èxits en aquesta etapa formativa i professional.

Els doctors Pallisó i Domingo, socis d'honor de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques

Els doctors Francesc Pallisó Folch i Francesc Domingo Salvany van rebre "ex aequo" el premi Jordi Gol i Gurina de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques i de la Salut de Catalunya i Balears, durant l'acte de lliurament de beques i premis i cloenda del curs 2025/26, que es va fer a la seu de l'Acadèmia.

Es tracta d'un reconeixement destinat a homenatjar i fer pública la trajectòria professional i humana d'un metge o un altre professional de les ciències de la salut, vinculat als països de parla catalana. El Premi està dotat amb una placa acreditativa i el nomenament de Soci d'Honor de l'Acadèmia.

El Dr. Francesc Pallisó es va formar en l'especialitat de traumatologia i cirurgia ortopèdica com a resident a l'hospital Clínic de Barcelona i ha desenvolupat la major part de la seva vida professional a Lleida, primer a l'Hospital Universitari Arnau de Vilanova i després a l'Hospital Universitari Santa Maria.

El Dr. Francesc Domingo va realitzar els estudis de Medicina i de Doctorat a la Universitat Autònoma de Barcelona, de Pediatria a l'Hospital del Mar, i de Protecció Maternal i Infantil a París. Ha estat pediatre d'Atenció Primària a Balaguer.

El Ministeri de Sanitat premia el programa de continuïtat assistencial del Servei de Cardiologia i l'Atenció Primària de Lleida i Alt Pirineu i Aran

El projecte ComCAR (Cardiologia Comunitària, Continuïtat Assistencial i Integració amb Atenció Primària), iniciativa conjunta del Servei Territorial de Cardiologia i l'Atenció Primària de les Regions Sanitàries de Lleida i Alt Pirineu i Aran, ha rebut la categoria Or del Ministerio de Sanidad a la Estratègia en Salut Cardiovascular, la distinció més alta de la convocatòria de bones pràctiques del Sistema Nacional de Salud 2025 – 2026.

Carlos Tomás-Querol, facultatiu especialista del Servei de Cardiologia de l'Hospital Universitari Arnau de Vilanova de Lleida i coordinador del projecte, va recollir el guardó durant l'acte d'entrega celebrat ahir al Ministeri de Sanitat en el marc de la Jornada de Bones Pràctiques, que té per objectiu reconèixer i difondre projectes sanitaris innovadors d'eficàcia provada que puguin ser adaptats i aplicats a altres territoris.

El programa ComCAR és un model d'organització territorial integrat que millora l'atenció cardiovascular ambulatoria mitjançant la coordinació directa entre Cardiologia i l'Atenció Primària. Basat en la formació continuada conjunta i la corresponsabilització assistencial, aquesta iniciativa optimitza el seguiment, redueix llistes d'espera i garanteix l'equitat territorial mitjançant una xarxa de referents en Cardiologia a totes les ABS, protocols consensuats per a les patologies més prevalents, una webApp multiplataforma, interconsultes digitals amb resposta en 24 hores, telèfon d'atenció urgent i actualització científica continuada als Equips d'Atenció Primària.

L'acte va incloure la presentació del projecte a càrrec del doctor Tomás-Querol, que va destacar que "la missió no és únicament curar malalties cardiovasculars sinó també tenir cura i acompanyar les persones que les pateixen. Ningú pot pretendre resoldre l'arterioesclerosi, la insuficiència cardíaca o la fibril·lació auricular en un acte puntual; és imprescindible un acompanyament longitudinal i això, com la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut, passa per empoderar les metgesses i metges d'Atenció Primària".

Dues professionals de l'Atenció primària de l'ICS a Lleida reben ajuts en el marc de la Jornada de Recerca 2026 de l'IDIAPJGol

Jornada de recerca 2026 IDIAPJGol

Els ajuts permetran a les professionals compaginar l'activitat assistencial amb el desenvolupament de projectes d'investigació en l'àmbit de l'Atenció Primària

Maylos Rodrigo i Mònica Solanes, professionals de Medicina Familiar i Comunitària dels equips d'Atenció Primària Bordeta-Magraners i Onze de Setembre, han estat reconegudes en el marc de la Jornada de Recerca 2026 de l'IDIAPJGol amb ajuts destinats a impulsar la recerca i la innovació en l'àmbit de l'Atenció Primària. Els reconeixements s'emmarquen en els programes d'intensificació de la recerca de l'ICS, que tenen com a objectiu facilitar que els professionals puguin compaginar la seva activitat assistencial amb el desenvolupament de projectes d'investigació.

Maylos Rodrigo ha estat seleccionada en la 22a edició de l'Ajut ICS a l'impuls d'estratègies de recerca dels grups mitjançant la intensificació d'investigadors i investigadores, que permet l'alliberament de fins al 50% de la jornada laboral durant dos anys per dedicar-la a la recerca. La seva línia d'investigació se centra en les intervencions assistides amb animals, un àmbit que estudia noves eines per afavorir el benestar de les persones i millorar la pràctica assistencial.

Per la seva banda, Mònica Solanes ha estat beneficiària de la 26a beca ICS per a la capacitació en investigació i la realització del doctorat, en la modalitat d'intensificació del 25% de la jornada laboral assistencial durant dos anys. Solanes desenvoluparà la tesi doctoral sota el títol "Estudi per validar la capacitació de metges de família per fer ecocardioscòpia".

A més d'aquests reconeixements, altres professionals de l'Atenció Primària de Lleida han participat en la Jornada amb la presentació de treballs de recerca vinculats a àmbits com la salut mental, la cronicitat i altres reptes assistencials. Entre aquests, el treball "Avaluació prospectiva d'un programa de formació en ecocardioscòpia per a metges de família a l'atenció primària", de la metgessa de l'EAP Onze de Setembre, ha estat seleccionat per ser presentat en format de comunicació oral.

Dr. Oriol Yuguero, gerent dels hospitals Arnau de Vilanova i Santa Maria

Els Consells d'Administració de l'Institut Català de la Salut (ICS) i de Gestió de Serveis Sanitaris (GSS) han aprovat el nomenament del Dr. Oriol Yuguero Torres com a nou gerent territorial de l'Hospital Universitari Arnau de Vilanova i de Gestió de Serveis Sanitaris. És el primer cop que un gerent hospitalari de l'ICS s'escull en una convocatòria oberta competitiva

La Comissió Executiva del Consell d'Administració de l'ICS va aprovar el nomenament el 25 de juny, mentre que el Consell d'Administració de GSS el va aprovar el 29 de juny. El nou gerent assumirà la direcció de l'Hospital Universitari Arnau de Vilanova de Lleida i dels centres de Gestió de Serveis Sanitaris, entre els quals hi ha l'Hospital Universitari de Santa Maria, l'Hospital Comarcal del Pallars, l'Hospital Jaume Nadal Merolles i les residències Lleida-Balàfia.

Oriol Yuguero desenvolupa la seva activitat professional a l'Hospital Universitari Arnau de Vilanova des de fa més d'una dècada. Metge especialista en Medicina Familiar i Comunitària, i en Medicina d'Urgències i Emergències, ha exercit com a facultatiu del Servei d'Urgències i ha ocupat diferents responsabilitats de lideratge assistencial. Fins ara exercia com a director clínic territorial d'Urgències de l'ICS Lleida, Alt Pirineu i Aran i Gestió de Serveis Sanitaris, càrrec des del qual ha impulsat la coordinació i la transformació dels serveis d'urgències del territori.

La seva trajectòria combina l'assistència sanitària amb la docència, la recerca i la participació en òrgans d'assessorament del sistema de salut. És professor associat de la Facultat de Medicina de la Universitat de Lleida (UdL) i professor col·laborador de la Universitat Oberta de Catalunya (UOC).

En l'àmbit de la recerca, és investigador principal del grup ERLab de recerca en urgències i emergències de l'Institut de Recerca Biomèdica de Lleida (IRBLleida), amb una destacada producció científica en medicina d'urgències, salut digital i bioètica. L'any 2021 va rebre el Premi Investigador Jove de l'Institut Català de la Salut.

Al llarg de la seva carrera també ha tingut una intensa activitat en l'àmbit de l'ètica assistencial. Ha estat president de la Comissió Deontològica del Col·legi de Metges Oficial de Lleida, ha presidit el Comitè d'Ètica Assistencial de la Regió Sanitària de Lleida i ha participat en diferents organismes assessors vinculats a la transformació del sistema públic de salut de Catalunya.

A.

Actes institucionals i formacions

Gener

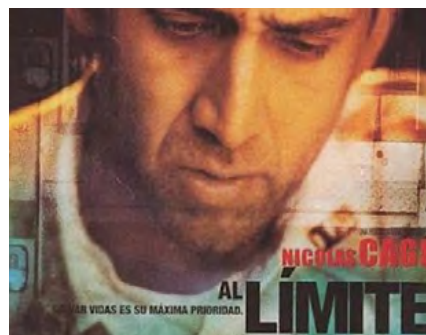
El programa «Salut i Comunitat» tanca el primer semestre amb una àmplia participació

El programa «Salut i Comunitat» del Col·legi Oficial de Metges de Lleida ha completat el primer semestre de l'any amb una programació diversa que ha combinat activitats formatives adreçades als col·legiats amb sessions obertes a la ciutadania.

Senderisme saludable

La Secció de Metges Sèniors va iniciar una nova edició amb una caminada entre el Santuari de la Mare de Déu dels Torrents, Poblet i el castell de Milmanda. L'activitat, que combina exercici físic, patrimoni i convivència, promou hàbits saludables i ofereix als col·legiats un espai de relació i benestar més enllà de l'activitat assistencial.

Cicle Cinema i Medicina, una altra mirada

La Secció de Metges Sèniors va reprendre el cicle «Cinema i Medicina, una altra mirada» amb la projecció de la pel·lícula *Al límite*, de Martin Scorsese. Després del visionat es va obrir un espai de debat per reflexionar sobre els valors humans, els dilemes ètics i la realitat assistencial que planteja el film.

Aspectes jurídics de la vigilància de la salut

La Secció de Medicina del Treball va iniciar el cicle formatiu «Aspectes jurídics de la vigilància de la salut», impartit per Andreu Sánchez. La sessió va abordar les qualificacions d'aptitud, les incapacitats, la confidencialitat entre altres temes.

Sortida cultural al Cogul i Torrebellanes

La Secció de Metges Sèniors va organitzar una sortida cultural al Cogul i Torrebellanes per descobrir les pintures rupestres de la Roca dels Moros, reforçant la dimensió cultural de les activitats col·legials.

Febrer

La medicina als orígens de l'Estudi General de Lleida

La Secció de Metges Sèniors va programar una conferència dedicada als orígens de la medicina i a la importància de l'Estudi General de Lleida durant els segles XV i XVI. La sessió va oferir una aproximació històrica a l'evolució de l'ensenyament mèdic i al paper de la ciutat en la formació de professionals.

Cures dermatològiques en pacients oncològics

La Secció de Medicina Estètica va organitzar una jornada sobre les alteracions cutànies associades als tractaments oncològics i les diferents opcions terapèutiques disponibles per millorar el confort i la qualitat de vida dels pacients.

Periodisme en temps de fake news

La Secció de Metges Sèniors va organitzar una conferència dedicada a analitzar el paper del periodisme en un context marcat per la desinformació. La sessió va reflexionar sobre l'impacte de les fake news en la salut pública i en la confiança de la ciutadania.

Art, ciència i medicina

La Secció de Metges Extracomunitaris va visitar el Museu de Lleida amb l'activitat «Una mirada a la relació entre l'art, la ciència i la medicina al llarg del temps», un recorregut que va posar en valor els vincles entre patrimoni, coneixement científic i humanisme.

Març

Cicle Cinema i Medicina

Projecció de la pel·lícula Casas de fuego. L'activitat va oferir als assistents l'oportunitat de reflexionar sobre la figura del metge i investigador Salvador Mazza i la seva lluita contra la malaltia de Chagas, posant en valor el compromís científic i social de la professió mèdica.

Aspectes jurídics de la vigilància de la salut

La Secció de Medicina del Treball va celebrar la segona sessió del cicle impartit per Andreu Sánchez. La jornada va aprofundir en els protocols, la confidencialitat, les adaptacions del lloc de treball i les responsabilitats derivades de l'exercici professional.

La migranya. Maneig en Atenció Primària

La Secció de Metges Extracomunitaris va organitzar aquesta sessió formativa impartida pel Dr. Antoni Plana Blanco. La jornada va oferir eines pràctiques per millorar el diagnòstic i el tractament de la migranya des de l'Atenció Primària.

Abril

Actualització en dermatologia

El COMLL va acollir una sessió formativa en l'àmbit de la dermatologia orientada a actualitzar coneixements sobre el diagnòstic i el tractament de diverses patologies cutànies.

La importància de la vacunació en l'edat adulta

La Secció de Metges Sèniors va programar una conferència impartida per la Dra. Gloria Mirócola Massip dedicada al paper de la vacunació en la població adulta.

Abril

Medicina energètica: diferents escenaris

La Secció de Medicina Complementària va organitzar la conferència «Medicina Energètica: diferents escenaris», impartida pel Dr. Manel Piqué Gilart. La sessió va explorar diferents aproximacions a la medicina energètica i la seva relació amb la consciència.

Assemblea General Ordinària i homenatge als metges jubilats

Celebració on es van presentar els principals aspectes de la gestió col·legial. L'acte va incloure l'homenatge als professionals jubilats durant l'any anterior, amb el lliurament d'insígnies i diplomes en reconeixement a la seva trajectòria.

Introducció al català mèdic

La Secció de Metges Extracomunitaris va impulsar una sessió introductòria sobre terminologia mèdica en català amb l'objectiu de facilitar la comunicació clínica i la integració dels professionals al sistema sanitari català.

Maig

Jornada Cultura del CCMC

El COMLL va lliurar els premis de la 24a edició dels Concursos Artístics del Consell de Col·legis de Metges de Catalunya, una iniciativa que posa en valor la creativitat i reforça els vincles entre medicina i cultura.

Mites sobre la vacunació infantil

La Secció de Pediatria va organitzar una jornada a càrrec de les Dres. Agnès Huguet i Laura Minguell per abordar els principals mites sobre la vacunació infantil i reforçar la confiança en la prevenció.

Maig

Salut mental i treball en l'era digital

La Secció de Medicina del Treball va programar una jornada impartida pel Dr. Juanjo Navarro dedicada a analitzar la relació entre treball, tecnologia i benestar psicològic, així com els nous reptes derivats de la transformació digital.

Programa UPRO de Competències Digitals per a la professió mèdica

El Col·legi Oficial de Metges de Lleida participa en el Programa UPRO de Competències Digitals per a la professió mèdica, una iniciativa impulsada per l'Organización Médica Colegial (OMC) i Unión Profesional per promoure la transformació digital del sistema sanitari. El programa ofereix un itinerari formatiu que combina sessions presencials i en línia sobre salut digital, intel·ligència artificial, ciberseguretat, gestió de dades i altres competències tecnològiques aplicades a la pràctica clínica. Amb aquesta iniciativa, el COMLL reafirma el seu compromís amb la formació continuada i la capacitat dels professionals davant els nous reptes de la medicina digital.

Finalitza el programa UPRO de competències digitals per a la professió mèdica

El Programa UPRO en Competències Digitals ha finalitzat la seva primera edició després d'haver ofert formació gratuïta a milers de professionals per reforçar les seves competències digitals i els coneixements en intel·ligència artificial aplicada a la pràctica assistencial. El Consell de Col·legis de Metges de Catalunya (CCMC) es va adherir a aquesta iniciativa, impulsada per Unión Profesional en el marc del programa Generación D, amb l'objectiu de facilitar la transformació digital de la professió mèdica. El programa, que es va desenvolupar fins al 30 de juny de 2026, ha contribuït a capacitar els professionals en àmbits com la salut digital, la ciberseguretat, l'anàlisi de dades i les eines digitals aplicades a l'exercici clínic.

Juny

Secció mediambiental

El COMLL i la secció medioambiental dins del programa One Health va oferir un seminari sobre els disruptors endocrins. Què en sabem i com es poden protegir. A càrrec de la Dra. Paula Sol Ventura Wichner. Endocrinòloga pediàtrica a l'Hospital Universitari Arnau de Vilanova i investigadora en Salut Mediambiental.

Convocada la XIX edició del Premi a la Solidaritat en l'Àmbit Sanitari

XIX edició del Premi a la Solidaritat en l'Àmbit Sanitari, un guardó que reconeix la tasca altruista dels col·legiats implicats en ONG i entitats sense ànim de lucre que treballen per garantir el dret a la salut.

Ciència i consciència davant la vida i la mort

La Secció de Medicina Complementària va organitzar una conferència impartida per la Dra. Luján Comas sobre la relació entre consciència, cervell i experiència humana, presentant també el Projecte Llum dedicat a la recerca sobre la consciència durant l'aturada cardíaca.

Apropar l'experiència del pacient

La Secció de Metges d'Acció Social i Humanitària va impulsar una jornada de reflexió sobre la participació activa dels pacients en el sistema sanitari i la importància d'una atenció centrada en la persona.

Salubritat i salut pública a la Lleida medieval

La Secció de Metges Sèniors va organitzar la conferència del Dr. Guillem Roca Cabau sobre la gestió de la ciutat durant les epidèmies de pesta i l'evolució de la salut pública al llarg dels segles.

Medicina legal i seguretat del pacient

El COMLL i l'Institut Català de la Salut van organitzar una nova edició del curs de Medicina Legal i Seguretat del Pacient, dirigit per la Dra. Rosa M. Pérez i orientat a reforçar els coneixements medicolegals dels professionals.

Juny

Jornada d'Actualització en Urgències Mèdiques i Qüestions Pràctiques per a l'exercici de la Medicina Privada

La Secció de Medicina Privada va celebrar una jornada centrada en les urgències mèdiques més freqüents, així com en els aspectes jurídics i asseguradors vinculats a l'exercici privat.

De la salut humana a la salut planetària: una necessitat sistèmica en la pràctica professional

El COMLL junt amb el Col·legi oficial d'Infermeres i Infermes de Lleida i dins del programa One Health va oferir el seminari, a càrrec de la Sra. Aránzazu Nieto Moreno.

Benvinguda als nou MIR

El COMLL va donar la benvinguda als nous metges interns residents (MIR) amb un acte d'acollida que va incloure una conferència inspiradora a càrrec del pilot lleidatà Antonio Navas, padrí de la promoció. A través de la seva trajectòria esportiva, va compartir una reflexió sobre valors com l'esforç, la superació, la constància i el treball en equip, qualitats també essencials en l'exercici de la medicina.

El COMLL aborda els reptes de la salut rural

El COMLL va acollir la sessió «Junts per la salut rural: metge, infermera i municipi». La trobada va servir per reflexionar sobre la importància del treball conjunt entre professionals sanitaris i administracions locals per donar resposta als reptes assistencials del món rural.

A.

Actes organitzats per altres institucions

Febrer

Jornada sobre l'abordatge clínic de l'addicció al tabac

L'ADAMED va organitzar al COMLL una jornada sobre l'abordatge clínic de l'addicció al tabac, centrada en l'actualització de les estratègies de prevenció, diagnòstic i tractament del tabaquisme.

Formació de Formadors CAMFiC

La CAMFiC va organitzar una sessió de formació de formadors centrada en el consens sobre el maneig de la síndrome cardiorenal, hepàtica i metabòlica a l'Atenció Primària, amb una orientació eminentment pràctica.

Març

Jornada del Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM)

Adreçada als professionals implicats en l'atenció urgent i emergent, per actualitzar coneixements, compartir experiències i abordar els principals reptes assistencials en l'àmbit de les emergències extrahospitalàries, reforçant la coordinació i la formació.

Prevenió de les infeccions nosocomials

Professionals sanitaris van participar en una jornada de formació organitzada per la Unitat Territorial d'Infecció Nosocomial, centrada en la prevenció i el control de les infeccions relacionades amb l'assistència sanitària.

Abril

Infiltracions de l'aparell locomotor

La CAMFiC va organitzar una jornada pràctica dedicada a les infiltracions de l'aparell locomotor. La formació va permetre revisar indicacions, tècniques i criteris clínics amb un enfocament aplicat a la pràctica diària de l'Atenció Primària.

Traumatologia i fisioteràpia

Jornada d'actualització en traumatologia i fisioteràpia centrada en l'abordatge multidisciplinari de les lesions de l'aparell locomotor i en l'intercanvi de coneixements entre professionals.

Maig

Jornades de formació pediàtrica

Pediatrics Lleida va celebrar una jornada de formació i actualització dirigida als professionals de la pediatria, per compartir coneixements, revisar novetats assistencials i afavorir l'intercanvi d'experiències entre els professionals.

Mediació en l'àmbit sanitari

Jornada organitzada conjuntament amb el Col·legi Oficial de Psicologia dedicada a la mediació, l'autonomia del pacient i la prevenció dels riscos psicosocials en l'àmbit sanitari, amb una mirada interdisciplinària.

Maig

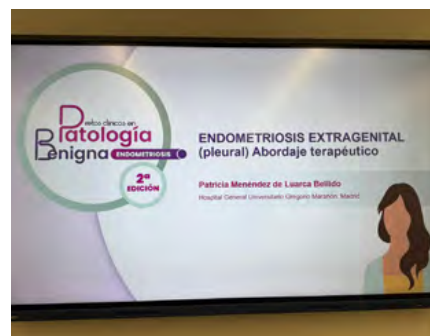
Congrés de Cirurgia Ortopèdica i Traumatologia

Professionals del territori van participar en el congrés de la Societat Catalana de Cirurgia Ortopèdica i Traumatologia, una trobada dedicada a compartir experiències, innovacions i actualitzacions científiques de l'especialitat.

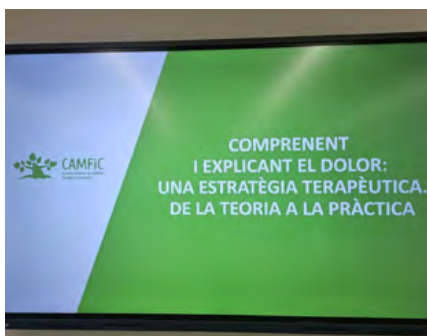
Actualització en el tractament de les addiccions

Jornada dedicada a l'abordatge terapèutic de les addiccions, amb la participació de la Dra. Maite Sellart Altisent i el Dr. Del Agua. La sessió va permetre revisar nous enfocaments assistencials i compartir experiències clíniques.

Jornada de Ginecologia

Sessió d'actualització en salut de la dona adreçada als professionals de l'especialitat, orientada a compartir coneixement sobre l'endometriosis i experiència, a càrrec de la Dra. Júlia Alvarez.

Comprenent i explicant el dolor

La CAMFiC va organitzar una sessió de formació de formadors centrada en la comunicació amb els pacients i en la comprensió del dolor des d'una perspectiva biopsicosocial.

Juny

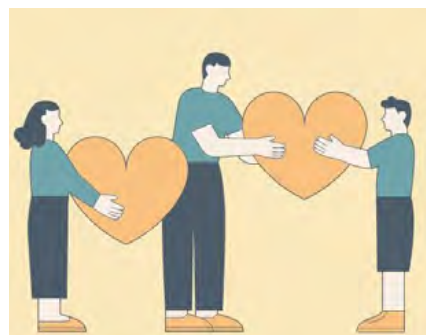
Curs d'ecografia avançada

IFMiL organitza al Col·legi Oficial de Metges de Lleida un curs d'ecografia avançada, estructurat en diverses sessions formatives, adreçat als professionals sanitaris. El programa combina formació teòrica i pràctica per aprofundir en les tècniques ecogràfiques avançades i potenciar-ne l'aplicació en la pràctica clínica, contribuint a l'actualització i especialització dels professionals.

Webinar sobre la Responsabilitat Civil Professional dels metges

Organitzada per Medicorasse, en què es van explicar les principals cobertures, garanties i aspectes que els metges han de conèixer per exercir la professió amb la màxima seguretat jurídica. La sessió va presentar les característiques de la pòlissa col·lectiva del CCMC, una eina de protecció per als professionals davant les reclamacions derivades de l'exercici mèdic.

Jornada sobre donació i trasplantament d'òrgans i teixits

Amb l'objectiu d'abordar aquesta temàtica des de les perspectives mèdica, ètica, legal i social. La jornada va reunir professionals de diferents especialitats per compartir coneixements, experiències i reflexions sobre la donació i el trasplantament, així com el seu impacte en pacients, famílies i professionals sanitaris.

100 anys de la Societat Catalana de Pediatria

Celebració de l'acte commemoratiu, una trobada que va combinar el reconeixement a la trajectòria de l'entitat amb una mirada als reptes de futur de l'especialitat.

Jornada sobre les malalties respiratòries

La CAMFiC – Espai Salut Respiratòria va organitzar una jornada d'actualització sobre les malalties respiratòries més prevalents en l'àmbit de l'atenció primària.

Trobada de professionals de Nova Aliança

La Clínica Nova Aliança va celebrar una reunió de treball amb professionals del centre per compartir informació, coordinar línies d'actuació i reforçar la col·laboració entre els equips.

Sessió formativa adreçada als metges interns residents (MIR)

Centrada en aspectes clau de la pràctica clínica i el desenvolupament professional durant el període de residència. La jornada va oferir eines i coneixements útils per afrontar els reptes assistencials i reforçar la formació dels futurs especialistes.

Reactivació de la Intercol·legial Sanitària

Representants dels col·legis sanitaris de les Terres de Lleida es van reunir per reprendre l'activitat de la Intercol·legial i impulsar noves línies de col·laboració.

Cloenda de la Societat Catalana de Cirurgia Toràctica

El Col·legi Oficial de Metges de Lleida va acollir l'acte de cloenda de la Societat Catalana de Cirurgia Toràctica, una trobada que va reunir professionals de l'especialitat per compartir experiències i posar en comú els principals avenços en aquest àmbit quirúrgic. La jornada va servir per reforçar la col·laboració entre especialistes i fomentar l'intercanvi de coneixement, contribuint a la formació continuada i a la millora de la qualitat assistencial.

Aliats en cada pas
LA FISIOTERÀPIA
suma en el procés assistencial.

El dolor lumbar és la principal causa de discapacitat. Les guies clíniques internacionals recomanen l'exercici i l'abordatge actiu com a primera línia de tractament.

**Col·legi
de Fisioterapeutes
de Catalunya**

**(Font: World Health Organization; National Institute
for Health and Care Excellence – guies de dolor
lumbar)**

Què és la medicina

“Els nostres mestres es preguntaven si la medicina era ciència, art o religió. Nosaltres ens preguntem si és indústria, comerç o política.”

José María Mainetti, bioeticista argentí

Dra. Montserrat Esquerda

Presidenta de la Comissió
Deontològica del COMLL

Amb aquesta frase, Mainetti ens situa davant d'un canvi profund en la manera d'entendre la medicina. Allò que durant segles es va concebre com una pràctica fonamentada en el coneixement científic, el saber humanista i una certa dimensió espiritual, avui es veu travessat per altres preguntes que reflecteixen tensions contemporànies: el pes de les decisions polítiques en l'accés i la gestió de l'atenció sanitària, la lògica mercantil que impregna els sistemes de salut o la influència de la indústria farmacèutica.

Aquest canvi no és superficial. En les darreres dècades, la medicina ha avançat més que en molts segles anteriors: descobriments biomèdics, innovacions tecnològiques i noves possibilitats terapèutiques han transformat profundament la pràctica clínica. Però, al costat d'aquest progrés, han emergit també nous reptes ètics i socials: la tecnificació de l'atenció, el risc de deshumanització i la conversió de la salut en un bé de consum o en un recurs sotmès a interessos que no sempre coincideixen amb els dels propis pacients o els metges.

Un treball especialment interessant del grup d'Alex Jadad, metge expert en salut pública, va abordar aquesta qüestió fonamental “què és la medicina?” a partir d'una revisió extensa de definicions i conceptualitzacions publicades en anglès fins al març de 2020. Els autors partien d'una constatació sorprenent: malgrat la presència central de la medicina en la recerca, l'educació, les polítiques de salut i la pràctica clínica, no existeix una definició única i universalment acceptada del terme. Per analitzar-ho, van revisar bases de dades bibliogràfiques com PubMed, En base, Cochrane i Google Scholar, així com els principals diccionaris anglesos, les webs de les facultats de medicina més reconegudes del món i organitzacions internacionals com l'Associació Mèdica Mundial, l'Institut de Medicina dels Estats Units, la Federació Mundial d'Educació Mèdica i l'Organització Mundial de la Salut. Els resultats van mostrar un panorama fragmentat: de milers de referències revisades, només disset articles oferien definicions explícites de medicina, sovint vinculades a conceptes com salut, ciència, prevenció, tractament o curació de la malaltia.

Aquesta manca de consens no és anecdòtica. Té conseqüències importants, perquè dificulta delimitar amb claredat l'abast i les responsabilitats de la medicina respecte d'altres disciplines sanitàries, i limita la capacitat d'orientar la pràctica clínica, la formació, la recerca i les polítiques de salut. Però, alhora, aquesta dificultat per definir-la revela la naturalesa profundament complexa de la medicina.

La medicina actual no pot ser entesa només com una ciència aplicada ni com una tècnica orientada a curar malalties. En el seu exercici quotidià, integra coneixements científics, valors humans, interessos socials, condicionants econòmics, decisions polítiques i dimensions ètiques que sovint conviuen, se superposen i fins i tot entren en tensió.

La medicina té una base científica sòlida, fonamentada en el coneixement objectiu, el mètode experimental i l'evidència empírica. Aquesta dimensió ha estat essencial per al desenvolupament de la recerca, el descobriment de tractaments i la validació de procediments diagnòstics i terapèutics. Gràcies a ella, la medicina ha pogut comprendre millor el cos humà, les malalties i els processos diagnòstics i terapèutics, assolint avenços extraordinaris en la pràctica clínica i en el tractament de moltes patologies.

Però la medicina no és una ciència exacta, sinó una pràctica basada en probabilitats i aplicada a persones concretes, complexes i canviants, que viuen en interacció constant

amb el seu entorn biològic, social, emocional i espiritual. A diferència d'altres ciències més predictibles, en medicina els diagnòstics, tractaments i pronòstics es fonamenten en estudis poblacionals, assaigs clínics i dades estadístiques, sense conèixer a vegades totes les variables i sempre amb un marge d'incertesa. Per això, davant d'un mateix tractament, dues persones poden respondre de manera diferent.

Els metges treballem amb persones reals, vulnerables, variables i sovint necessitats de confiança. Aquesta realitat exigeix al professional no només coneixement tècnic, sinó també judici clínic, prudència, capacitat de gestionar la incertesa i habilitats per comunicar-la adequadament al pacient.

Però la medicina no és sols una pràctica científica sinó també ètica, perquè cada decisió clínica implica una manera de respondre davant la vulnerabilitat de l'altre. Diagnosticar, tractar, acompanyar o limitar una intervenció no són actes neutres: pressuposen valors, prioritats i una determinada comprensió del bé

del pacient. Per això, l'exercici de la medicina demana integrar el coneixement científic amb la prudència, la responsabilitat i el respecte per la persona concreta que tenim al davant. El pacient no és només un organisme alterat ni un conjunt de dades biomèdiques, sinó algú amb una història, unes pors, unes preferències i una manera pròpia de viure la malaltia.

En definitiva, la medicina és ciència, però també és art de guarir i pràctica ètica. En un temps marcat per la tecnificació, la pressió assistencial i la burocratització, cal recordar que escoltar, comunicar amb claredat, reconèixer la incertesa, deliberar amb el pacient i generar confiança formen part del mateix acte de cuidar. No-més així el coneixement mèdic manté el seu sentit més profund: alleujar el patiment, respectar la dignitat de cada persona i acompanyar-la en els moments de més fragilitat.

M.

Medicina d'avantguarda

Tele-UCI LLEIDA-PIRINEUS

La nostra visió feta
realitat per fer millor
la nostra missió

Dr. Jesús Caballero

Director Clínic Territorial de
Crítics de Lleida

Dr. Eduard Sanjurjo

Director Assistencial del Hospital
Comarcal del Pallars

Dr. Vladimir Lazo

Director Assistencial de La
Fundació Sant Hospital de La Seu

Dr. Montserrat Vallverdú

Cap Clínica de la UCI Sense
Parets de l'Hospital Universitari
Arnau de Vilanova de Lleida

Tele-UCI Lleida-Pirineus

El Servei Territorial de Medicina Intensiva de Lleida té la missió de valorar, diagnosticar, tractar i intentar curar aquelles patologies de pacients en estat crític o semicrític del Territori en dues regions sanitàries, la de Lleida i la d'Alt Pirineu i Aran

↑ Estació Clínica de la Tele-UCI Territorial.
UCI Hospital Universitari Arnau de Vilanova de Lleida

Els pacients potser es troben als hospitals amb Unitats de Cures Intensives (Hospital Universitari Arnau de Vilanova o Hospital Universitari de Santa Maria). Però també poden trobar-se a hospitals sense UCI del nostre àmbit de referència (Hospital Comarcal del Pallars, Fundació Sant Hospital de la Seu d'Urgell i Espitau Val d'Aran de Vielha). Com físicament els metges intensivistes no ens trobem a aquests hospitals del Pirineu per poder aplicar la nostra expertesa sobre les patologies crítiques, hem desenvolupat la Tele-UCI Lleida-Pirineus, coordinats també amb Emergències Mèdiques.

Consisteix en connectar els professionals sanitaris que atenen als pacients crítics o semicrítics als hospitals comarcals amb els intensivistes de la UCI de l'Hospital Arnau de Vilanova mitjançant empatia professional i tecnologia avançada, el que permet optimitzar la qualitat assistencial, la coordinació entre dispositius sanitaris i l'equitat en l'accés a les cures crítiques. Treballar l'empatia entre professionals sanitaris de diferents centres sanitari és cabdal per consensuar la millor assistència sanitària en cada cas. També la instal·lació i ús de tecnologia serveix per connectar professionals i tenir tota la informació

mèdica en temps real per poder prendre decisions en consens entre diferents dispositius assistencials. Així, tenim sistemes d'informació clínica compartits, duplicació de la monitorització del pacient perquè sigui visible des de la UCI i fem ús de càmeres robotitzades de grau mèdic als hospitals sense UCI.

La tecnologia que s'aplica a la Tele-UCI té tres branques.

La primera es l'accés al SAP Assistencial[®] dels hospitals comarcals per poder consultar la història clínica digital i disposar de les proves complementàries que s'han pogut fer fins aquell moment com ara analítiques, radiologia, cursos clínics, etc.

La segona és poder tenir duplicat a un videowall a la UCI Arnau la monitorització multiparamètrica dels pacients que estan als hospitals comarcals; aquest fet ens ajuda a visualitzar directament les constants vitals i les tendències i poder prendre decisions compartides a temps real.

I tercer, la possibilitat de poder fer una videovaloració amb càmeres robotitzades del pacient en el moment crític quan la UCI Arnau és activada pels professionals dels hospitals amb aquesta tecnologia per valorar adequadament al pacient, acompanyar en el procés i en la presa de decisions als professionals locals i, si es cau, informar a les famílies de la situació clínica i de la decisió presa de consens sobre el pronòstic i la necessitat o no de trasllat a un altre centre hospitalari. Aquestes càmeres robotitzades permeten des d'una visió general del box on es troba el pacient fins a una detallada d'alta qualitat de les pupil·les del pacient. Una altra característica molt útil es la mobilitat per tot l'hospital, de tal manera que no s'ha de traslladar el pacient on està la càmera sinó que la càmera es pot portar on es troba el pacient. A la UCI Arnau, disposem d'una estació clínica de treball amb tots els programes esmentats i amb sis pantalles per poder observar tota la informació clínica, monitoratge, so i imatge al mateix temps.

Aquest projecte es va iniciar com una prova pilot a l'Hospital Comarcal del Pallars al maig de l'any 2024 dins del Programa CRITIC-CAT de digitalització de les UCI catalanes. Un cop fet l'anàlisi dels resultats a l'any del inici, el qual ha resultat molt positiu, avui en dia ja està integrada dins de la rutina de treball, tant a Urgències com a qualsevol indret de l'hospital. Amb l'hospital de Tremp ja s'han valorat de forma directe més de 70 pacients i s'han evitat una desena de trasllats.

Durant aquest temps, s'han pogut a més definir clarament els quatre casos d'ús:

1. Valoració inicial i ajuda a la ressuscitació del pacient crític o semicrític de l'hospital comarcal
2. Decisió consensuada de si el pacient es pot quedar amb els recursos locals o s'ha de traslladar.
3. Seguiment diari programat i a demanda del pacient si roman a l'hospital comarcal fins que es resolgui la situació clínica.
4. Retorn precoç i seguiment de pacients que s'han traslladat i que ja no necessiten seguir a l'hospital de referència per a la seva convalescència.

↑ Box de crítics de Urgències del Hospital Comarcal del Pallars

Els beneficis esperats i observats d'aquesta innovadora forma de connectar dos centres sanitaris és la millora de la qualitat i seguretat assistencial, l'acompanyament i empoderament dels professionals sanitaris dels centres comarcals, la millora de la presa de decisions sobre els procediments temps-depenent que s'han d'aplicar al pacient ja en l'hospital local, consensuar si el pacient pot romandre al centre amb els mitjans locals o s'ha de traslladar, a on i perquè, etc. Així, es poden evitar trasllats innecessaris de pacients, i per tant, desplaçaments de les seves famílies, aportant també eficiència en la gestió dels recursos sanitaris. El passat 18 de juny, es va posar en marxa a Urgències de la Fundació Sant Hospital de La Seu d'Urgell. I en un futur a l'Espitau Val d'Aran.

L'empatia multiprofessional, l'aplicació de la tecnologia en el tractament de la informació mèdica, el monitoratge remot i duplicat i la videovaloració robotitzada optimitza un sistema sanitari que s'ha de centrar en les persones: pacient, familiars i professionals. Aquesta es la nostra visió, que avui en dia ja es una realitat, per fer millor la nostra missió: atendre adequadament i amb equitat als pacients crítics i semicrítics del nostre Territori.

D.

Deontologia Mèdica

UNA NOVA NORMA PER A UNA CONFIANÇA ANTIGA: LA RELACIÓ VICÀRIA

↑ Reunió de la Comissió deontològica.

Una de les aportacions rellevants del nou Codi de Deontologia és la incorporació explícita d'una norma sobre els límits en la relació metge-pacient quan poden aparèixer vincles de tipus sexual, econòmic o d'una altra naturalesa que comprometin la correcta relació assistencial.

La Norma 12

La Norma 12 estableix que el metge no ha d'establir amb el pacient relacions de tipus sexual, ni tampoc de tipus econòmic —més enllà de la contraprestació pròpia de l'acte assistencial—, o d'altra mena, quan aquestes puguin afectar la relació metge-pacient o quan puguin establir-se aprofitant una situació preeminent envers el pacient.

El fet que aquesta formulació no aparegués anteriorment amb aquesta claredat no significa que la qüestió fos aliena a l'ètica mèdica, però el nou Codi fa un pas endavant en explicitar una realitat que, precisament perquè pot ser subtil, progressiva i sovint difícil de delimitar, requereix una norma clara.

La medicina és una professió basada en el coneixement, però també en una relació humana marcada per l'asimetria. El pacient acudeix al metge perquè pateix, perquè està malalt, perquè desconeix què li passa o perquè necessita orientació. El metge, en canvi, disposa d'un saber expert, d'una autoritat professional i d'una posició social que li confereixen un poder específic. Aquesta asimetria no és un problema en si mateixa; és inherent a la relació clínica i justament per això exigeix una responsabilitat ètica especial.

La relació vicària és aquella situació en què el metge, per la seva posició d'autoritat, coneixement i confiança, ocupa davant del pacient un lloc que va més enllà de la funció estrictament assistencial. En contextos de vulnerabilitat, el pacient pot projectar en la professional seguretat, dependència, gratitud o esperança, fet que fa necessari preservar uns límits clars per evitar qualsevol aprofitament d'aquesta asimetria.

La novetat de la Norma 12 rau, en bona part, en el reconeixement explícit d'aquest risc. Una relació sexual o afectiva amb un pacient no pot ser considerada una relació plenament igualitària mentre persisteix el vincle assistencial. Encara que aparentment hi hagi consentiment, cal preguntar-se en quines condicions es produeix

aquest consentiment i fins a quin punt pot estar condicionat per la dependència, l'agraïment, la por de perdre l'atenció o la confiança dipositada en el metge. La responsabilitat de mantenir el marc professional recau principalment en qui ocupa la posició de poder.

També les relacions econòmiques alienes a l'acte assistencial poden alterar profundament la relació clínica. Acceptar favors, préstecs, negocis compartits, regals desproporcionats o altres vincles d'interès pot comprometre la independència del professional i la llibertat del pacient. Pot fer que el pacient se senti obligat, en deute o menys lliure per expressar desacord, demanar una segona opinió o canviar de metge, fins i tot quan no hi ha mala intenció.

La Norma 12 no defensa una medicina freda, distant o deshumanitzada. La bona pràctica clínica necessita proximitat, empatia i capacitat d'acompanyament. Però la proximitat no és confusió de rols. L'empatia no autoritza la invasió de la intimitat del pacient. Els límits professionals no empobreixen la relació clínica; la fan segura i protegeixen el pacient, protegeixen el metge i protegeixen la confiança social en la professió.

En la pràctica quotidiana, aquests límits no sempre es travessen de manera brusca. Sovint el desplaçament és gradual: una confiança massa personal, un contacte fora dels canals assistencials, una trobada informal reiterada, un regal que incomoda, una comunicació que deixa de tenir finalitat clínica o una relació que comença semblant innocent, però que altera la neutralitat professional.

Aquesta norma també convida a una cultura professional de deliberació. Quan una situació genera dubtes, cal poder consultar, compartir-la amb companys, recórrer a espais d'assessorament deontològic i, si cal, reordenar o interrompre la relació assistencial. No es tracta de sospitar de tota proximitat, sinó de reconèixer que el vincle clínic té una densitat ètica particular. El pacient ens confia el cos, la por, la intimitat i, sovint, fragments molt vulnerables de la seva biografia. Aquesta confiança no pot ser instrumentalitzada.

La incorporació d'aquesta norma al nou Codi és, per tant, oportuna i necessària. Dona nom a una realitat que potser abans es considerava implícita, però que avui cal formular de manera clara. En una societat més conscient dels abusos de poder, de la importància del consentiment i de la necessitat de protegir les persones vulnerables, la professió mèdica ha d'assumir amb transparència que el poder clínic existeix i que només és legítim quan s'exerceix al servei del pacient.

En definitiva, la Norma 12 ens recorda que la confiança és el fonament de la medicina, però també una responsabilitat. El metge no només ha de curar, alleujar o acompanyar; també ha de custodiar el marc que fa possible aquesta ajuda. I aquesta custòdia passa, inevitablement, per mantenir uns límits clars quan qualsevol altre vincle pot posar en risc la llibertat, la dignitat o la seguretat del pacient.

Dra. Montserrat Esquerda

Metgessa especialista en
pediatria

Serveis a domicili per millorar la teva qualitat de vida

Serveis per a la llar i les famílies

SERVEI D'AJUDA
A DOMICILI

SERVEI DE NETEJA

SERVEI DE MANETES

SERVEI D'AU-PAIRS

Tota la informació a
www.suportfamiliarlleida.com

Quan hi ha una obligació reforçada en informació assistencial

Dr. J. Corbella i Duch
Doctor en Dret - Advocat

Les possibles reclamacions, i l'exigència de responsabilitat, en diferents graus i mesura, sempre es presenta com una possibilitat, i, fins i tot, com un risc inherent a l'exercici de les professions sanitàries, i, més concretament, en l'exercici professional de la medicina, per la qual cosa es generen comentaris diversos quan transcendeixen i es fan públiques resolucions que imposen algun tipus de responsabilitat en situacions extremes o imprevistes.

Així ha esdevingut amb la publicació d'una sentència del Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH) de 26 de juny de 2025, en la reclamació presentada per la senyora SO contra Espanya, que condemna Espanya per incompliment de les obligacions que imposen respectar la vida privada de les persones, en aquest cas de la senyora SO, en haver actuat sense un consentiment prou vàlid en una cirurgia mamària amb extirpació del complex arèola-mugró (CAP).

El TEDH considera que, malgrat que Espanya té un marc regulador correcte amb relació als drets de les persones respecte de l'aplicació de les prestacions sanitàries, en aquest cas concret no s'ha tingut en compte que la cirurgia incidia sobre aspectes importants de la integritat personal de la dona, el seu benestar físic i mental, la imatge, l'autoestima i la vida sexual.

Aquestes importants afectacions personals de la cirurgia, en aquest cas, imposaven als professionals una obligació reforçada d'informació. Això és, les conseqüències de la cirurgia, sobre la persona concreta, obliguen a donar a la pacient una informació més àmplia i detallada per tal que pugui decidir en l'àmbit de la seva autonomia personal.

Dit això, sembla que hem començat a explicar el cas pel final, i ens hem quedat sense fer una clara referència als antecedents i a la concreta situació que plantejada davant dels tribunals, i ho farem tot seguit.

Es tracta d'una senyora que el 2016 se li diagnostica un càncer a la mama dreta. Anteriorment, el 2005, ja havia estat intervinguda d'un càncer a la mama esquerra.

El gener de 2017, el comitè de tumors de l'hospital suggereix una cirurgia conservadora, s'informa la pacient a la qual es lliura un formulari de consentiment, en el que hi consta, entre altres coses, que s'extirparà la zona marca prèviament amb agulles practicant una quadrantectomia i una limfadenectomia axil·lar dreta.

S'informa de possibles complicacions, riscos, i fracassos, i també que, si durant l'acte quirúrgic sorgeix algun imprevist, l'equip mèdic podrà modificar la tècnica quirúrgica habitual o programada.

Queda en blanc (sense cap indicació concreta), un paràgraf que comença dient: "El médico me ha explicado que pueden aumentar o aparecer riesgos o complicaciones como"

En el curs de la intervenció es practica una anàlisi d'Anatomia Patològica que informa sobre l'extensió del tumor, cosa que determina al cirurgià a ampliar l'àrea de resecció més enllà del complex arèola-mugró, que és extirpat, per tal de deixar un marge de seguretat al voltant del tumor i evitar-ne la reproducció.

Però en cap moment s'informa del resultat de l'anàlisi a la pacient, i tampoc se suspèn la cirurgia.

La pacient, disconforme amb el resultat de la cirurgia reclama argumentant que mai havia estat informada de la possibilitat d'una resecció del complex arèola-mugró, que només havia consentit una cirurgia conservadora, i que el càncer no havia anat cap a la zona del mugró.

Les reclamacions de la senyora SO no foren ateses pel tribunal espanyols, i aquest és el motiu pel qual les presenta al Tribunal d'Estrasburg, sobre la base de què en el procés assistència s'ha violat el seu dret a la vida privada, que accepta la seva reclamació, però sense establir cap mena d'indemnització, atès que la demanda no ho feia.

El TEDH, entre altres coses, diu que calia haver informat, prèviament, de la possible resecció.

I que, una intensificació de la intervenció, en aquest cas, pot tenir repercussions significatives en una dona a causa de la importància de la CAP per a, entre altres, la pròpia imatge i la vida sexual, cosa que reforça l'obligació d'informar el pacient de manera que aquest pugui prendre la decisió informada

sobre si dona, o no, llur consentiment a una possible extirpació.

No es tracta pas d'una mala pràctica assistencial, atès que la cirurgia es practica d'acord amb la "lex artis", sinó d'una actuació que no ha tingut prou cura en la informació assistencial, que, en aquest cas, implica afectacions importants a la vida personal, íntima i sensible, d'aspectes propis de la dona.

D'alguna manera, sense que ens ho digui explícitament, el tribunal ens recorda que la informació assistencial no pot limitar-se als aspectes genèrics, i, complint en les disposicions de la Llei 41/02, abans de requerir

el consentiment, i la firma del document, cal informar de les conseqüències rellevants o d'importància, derivades de la intervenció; dels riscos relacionats amb les circumstàncies personals o professionals del pacient, i, dels riscos probables en condicions normals, d'acord amb l'experiència i la ciència.

El tribunal europeu, ens recorda les obligacions que venen imposades per la necessitat de mantenir sempre, també en l'àmbit assistencial, el respecte màxim dels drets de les persones, establint criteris jurisprudencials aplicats en resolucions posteriors.

LA MIRADA HUMANA TRAS LA GESTIÓN RESIDENCIAL

Entrevista a Roberto Peón, director de Caser Residencial Lleida

La elección de un centro para un ser querido es, probablemente, una de las decisiones más complejas y cargadas de emoción que enfrentarás como familiar. Se trata solo de encontrar un lugar donde la **dignidad, el rigor clínico y el calor de un hogar** converjan de forma natural. En Caser Residencial entendemos que detrás de cada plaza hay una historia de vida que merece ser respetada y potenciada.

Para profundizar en este modelo de cuidados, hablamos con **Roberto Peón García**, director de Caser Residencial Lleida.

¿Cómo comenzó su trayectoria profesional en el ámbito residencial y qué le llevó a dedicarse al cuidado de personas mayores?

Empecé como fisioterapeuta a domicilio, con una formación muy clínica y sanitaria, pero desde el principio me atrajo el trabajo con personas mayores. Ver cómo una intervención de rehabilitación bien llevada devolvía la autonomía a alguien que llevaba semanas encamado, y lo que eso significaba para esa persona y para su familia.

La transición hacia la gestión de un centro residencial fue durante la pandemia: entendía la clínica desde dentro y quería tener decisiones reales para mejorar el sistema, no solo intervenir sobre el paciente. Añadí dos másteres —uno en Gestión de Servicios Sociales y otro en Investigación e Innovación en Salud— precisamente para no gestionar a ciegas. Siempre digo que como fisioterapeuta trato de 1 en 1, como director, puedo tratar a 100 a la vez.

¿Qué importancia tiene la atención personalizada en vuestro modelo de trabajo?

Es el núcleo, nuestra raíz. En Caser Residencial trabajamos para que la

atención asistencial y el trato humano no se perciban como cosas distintas. En muchos centros existe una brecha entre protocolo y calidez; nuestro objetivo es que no exista, combinando rigor asistencial con sensibilidad hacia la persona.

El modelo de atención centrada en la persona implica conocer no solo las variables clínicas, funcionales o cognitivas, sino también las preferencias, hábitos y la historia de vida de cada residente. Para que esto sea real, no un eslogan, se necesita una buena organización: sistemas de información bien diseñados, profesionales formados, una plantilla consolidada y una comunicación clara y coherente con las familias. Todo ello permite entender el proceso de envejecimiento de forma integral y garantizar una atención de calidad.

¿Cómo se consigue que el centro no sea solo una residencia, sino un verdadero hogar?

Cuidando los detalles que los residentes no siempre pueden pedir explícita-

mente pero sí perciben. El ruido, la temperatura, quién le atiende y con qué tono, si se respetan sus horarios o los nuestros. Un hogar no es una declaración de intenciones en un folleto; es la suma de miles de microdecisiones diarias. El objetivo es que los residentes sientan que están en un lugar que es suyo, donde no son cuidados de forma pasiva, sino que siguen siendo protagonistas de su vida. Dignidad activa, no solo confort.

También es fundamental que las familias se sientan parte del cuidado, no como visitantes, sino como una presencia integrada en el día a día del centro.

Compromiso con el bienestar: tu familia en las mejores manos

Escuchar a Roberto Peón nos recuerda que la excelencia en el cuidado reside en la transparencia, la empatía y la capacidad de entender que estamos gestionando hogares, no solo centros de cuidados.

Descubre la residencia o el centro de día de Caser Residencial Lleida para encontrar la atención y el entorno que mejor se adapte a ti o a quienes más quieres.

Descubre el centro de cuidados, los cuidados a domicilio o el centro de día de Caser Residencial.

Tlf. 973 228 612

TRANSFORMAMOS *tus ideas*

- Necesitar: situación difícil
que requiere ayuda
- Idear: concebir la idea
de algo
- Transformar:
transmutar algo en otra cosa
- **Crear:** producir
algo nuevo

Editorial MIC
www.editorialmic.com

902 271 902

M.

Metge Jove — Estudiant de Medicina

La medicina que
nos une: cuidar,
aprender y sanar

¿Qué es realmente lo que entendemos por «Medicina»?

MEDICINA. La palabra toma sus orígenes del latín, donde es sinónimo de «cuidar», «tratar» y «curar».

Pilar Castillo Cabezas
Estudiant de 2n curs de Medicina a
la UdL

Podemos decir que los médicos somos artistas que prevenimos, diagnosticamos, tratamos y curamos al semejante, ¿no? Yo, como futura médica, lo siento y lo vivo así. Es cierto que no solo se trata de curar, sino de detectar y estudiar más allá de la enfermedad. Pues debemos esculpir nuestro ser y expandir el arte que llevamos dentro.

Desde otro punto de vista, los compañeros la ven como una ciencia. Las ciencias son exactas y la Medicina se aprende cada día; no es cien por cien certera porque aprendemos a desarrollarla de la mejor manera posible con los expertos y profesionales; desde la universidad, el MIR y posteriores formaciones y másteres.

Siento que es PROFUNDA, bonita e INDESCRIPCIÓN. Porque, si te apasiona como a mí, no existe aún en el diccionario palabra para definir cómo un estudio convierte y une a tantas personas que se focalizan en tan solo el bienestar del otro.

Quiero creer que mejorará cada día. Nos hace fuertes. Conecta el saber con ayudar ante una patología, ya sea un síndrome o una enfermedad; ya sea inmunitaria, genética, da lo mismo, nos estrecha lazos. Para mí es UN NUDO FUERTE que, cuanto más te agarras a ella, más te das cuenta de que has elegido bien porque es la CARRERA MÁS BELLA DEL MUNDO. No hay quien la iguale.

Te permite abarcar todos los ámbitos de la vida. Considero con firmeza que es una DISCIPLINA que no solo hace artista a quien tiene vocación y ha aprendido de ello, sino también al paciente, al familiar, al que padece y al que quiere saber el porqué de lo que le ocurre a nuestro cuerpo humano.

Gracias al cielo porque, si no llega a ser por las primeras civilizaciones, no gozaríamos de tener a esta gran artista: nuestra MEDICINA. Gracias a las primeras cirugías y a la evolución hemos llegado a tener una SANACIÓN, una MAYOR LONGEVIDAD junto con una esperanza de vida mayor. Y, lo más importante: que la medicina somos todos y todas los que hacemos lo posible por aprender, por estudiar, por saber diagnosticar, por otorgar tratamientos y soluciones, por curar y por sanar en la mayor medida posible, con expertos que todo lo facilitan (desde profesores catedráticos hasta prestigiosos médicos).

Estoy muy, muy, no, demasiado contenta de formar parte, al igual que muchísimas personas, de esta gran comunidad, MI MEDICINA, la mía y la de todos. Porque es una magia que combina sencillez y maravillas.

¿Qué es tan solo una exploración física?. Es MEDICINA.

Mi vínculo, bienestar y salud.

A la mesa sin presiones

L'autora

Naila Martínez Olmedo, dietista-nutricionista per la Universitat de Lleida amb més de 10 anys d'experiència en educació alimentària i consulta privada de nutrició clínica. És experta en nutrició pediàtrica i abordatge dietètic infantil i juvenil, lactància materna, al·lèrgia i intoleràncies en pediatria, educació nutricional i nutrició en patologies digestives.

Ha participat en un taller nacional del Pla d'Acceleració de l'OMS (organitzat pel Ministeri de Sanitat) per impulsar mesures reals contra l'obesitat infantil, portant-hi la veu i l'experiència del programa Nereu del que n'és directora en les províncies de Lleida i Osca, programa referent en la promoció de l'activitat física i de l'alimentació saludable en nens i nenes de 6 a 12 anys i les seves famílies. Recentment, s'ha aplicat el pla pilot a Gran canària com a exemple que quan escola i comunitat s'alineen els canvis arriben.

És Creadora de contingut sobre alimentació i benestar a xarxes socials(@my_nutritionist).

Comparteix la seva activitat amb la docència, tot exercint com a professora de Salut Pública i Nutrició Comunitària i Nutrició Clínica de la UdL

Naila Martínez Olmedo

DashBook, Comberjon, France.
2026.

www.dashbook.es

El llibre

Si he de parlar de llibres divulgatius, de fàcil comprensió, però sense perdre l'essència de científics, basats en l'experiència i ben documentats, sense cap mena de dubte, aquest n'és un. He tingut l'ocasió d'obsequiar el llibre a un parell de persones amb problemes cardíacs que han valorat molt positivament la seva lectura i les seves aportacions.

Segons es descriu en el resum del llibre "el cor és com un rellotge que sentim bategar dins nostre. És un òrgan que bomba sang, però també és una metàfora i un símbol. Aquest llibre pretén reflectir la visió d'un cardiòleg sobre la seva professió que, com tots els de la seva generació, ha passat de diagnosticar escoltant, preguntant, mirant, palpant, percutint, auscultant, interpretant l'electricitat generada pel cor en un electrocardiograma i observant la seva ombra en una radiografia de tòrax, a veure'l moure's en temps real en un ecocardiograma, a valorar la velocitat de la sang amb un Doppler, a reconstruir les seves estructures amb la tomografia assistida per ordinador i la ressonància magnètica, i a explorar el seu interior mitjançant el cateterisme. Tot això és el que ha passat durant les últimes quatre dècades."

En el contingut del llibre s'hi troben tantes informacions que fan referència a conceptes mèdics (la història clínica, els signes, els isòtops, l'aprenentatge continu, el circuit dels vasos sanguinis...) com aquelles que fan referència a la persona que en pateix el problema (tinc dolor al pit, m'he desmaiada, els signes...).

En definitiva, un bon llibre per a reforçar i complementar la informació que tant els avesats en el tema com els qui no, en podran treure un gran profit.

Dr. Francesc Abella Pons

Psicòleg

Escolta't, mira't i toca't. Un camí per a recuperar l'art de l'autocura.

Carme Mombiedro
Editorial Pagès, 2025.

L'autora

La **Dra. Carme Mombiedro** porta una llarga trajectòria i experiència en el camp de la medicina. La seva especialització inicial en Medicina de l'Activitat Física i de l'Esport l'amplia amb la de Biologia del Comportament i Neurociències. Això li ha permès aprofundir en la interacció entre cos i ment i animar els seus pacients a adoptar hàbits d'autocura, que és el tema central d'aquest llibre.

Amb un interès especial en l'osteopatia i la psicossomàtica clínica i humanista, aporta una visió integral del cos humà, i advoca per la integració d'aquests coneixements en la pràctica mèdica per abordar moltes de les malalties actuals i prevenir les malalties cròniques.

El llibre

Més que un llibre de lectura, l'autora ens ofereix un autèntic manual d'ús, d'aquells que un cop llegits cal tenir ben a prop per a ser utilitzats i consultats sovint, no sigui que alguna de les pautes suggerides quedin en l'oblit.

S'acostumen a trobar en les estanteries de les llibreries molts "manuais" d'autoajuda escrits per persones amb un cert nivell d'il·luminació que pretenen portar a la pràctica a lectors i lectores tot seguint una sèrie de consells basats en intuïcions o experiències personals. No és el cas de la Dra. Mombiedro, que fa un ús de la seva disciplina mèdica, és a dir, científica, per a justificar tot allò que explica.

Ja en les primeres planes es fa referència a la importància de l'escolta del propi cos, tot entenent l'autocura com aquella capacitat que tots i totes tenim. L'autora anima a fer ús també de l'autonomia individual davant un sistema sanitari col·lapsat mitjançant tres estratègies (o actituds): aprendre a mirar cap endins, ser responsables dels nostres actes i crear nous hàbits de vida.

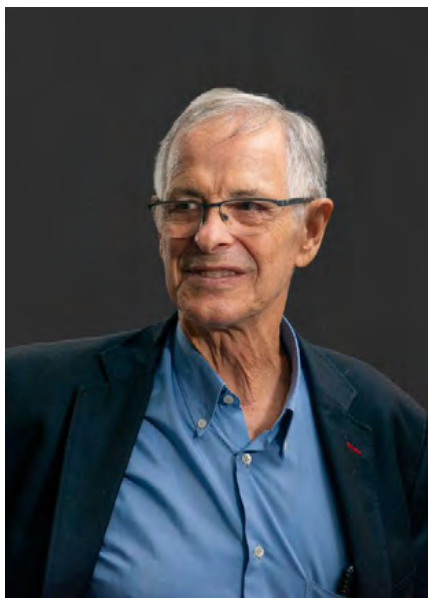
En la seva lectura es capta un cert "existencialisme" per allò de ser conscients del moment i de LES coses properes. Una frase n'és simptomàtica: "m'adono que m'estic adonant" quan fa referència al fet que el cos ens parla i, clar, cal escoltar-lo. L'obra s'organitza en diferents capítols tot ampliant les estratègies abans suggerides: mirar endins, responsabilitzar-nos i experimentar per a extraure les pròpies conclusions. Al final ens recomana una bibliografia relacionada. Vull també remarcar, en el darrer capítol, el suport amb dibuixos per ajudar al lector en els exercicis i ensenyaments proposats.

Amb tot això, sembla que el que aquí es diu podria ser, perfectament, un bon llibre de text en docència mèdica.

Dr. Francesc Abella Pons

Psicòleg

Joan Viñas i Salas, metge al servei de Lleida, de la medicina i dels valors

Amb la mort del Dr. Joan Viñas i Salas, la medicina lleidatana i catalana perd una de les seves figures més estimades, respectades i fecundes. Cirurgià, catedràtic, professor de bioètica, rector de la Universitat de Lleida, president de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya i de l'Institut Català de la Salut, Joan Viñas va encarnar, al llarg de tota la seva trajectòria, una manera d'entendre la professió mèdica indestruïble del servei, del compromís institucional, de la responsabilitat ètica i de la proximitat humana.

Però parlar d'en Joan Viñas des de Lleida, i especialment des del Col·legi de Metges de Lleida, té encara una ressonància més propera. Perquè en Joan no va ser només una figura destacada de la medicina catalana en sentit ampli; va ser també un metge profundament arrelat a la seva terra, que el va adoptar, a les institucions lleidatanes i a una manera de fer medicina marcada pel compromís amb el territori, amb els professionals i amb els pacients. La seva presència al Col·legi va ser constant, generosa i activa, des de diferents espais de responsabilitat, reflexió i servei.

El seu compromís amb el Col·legi de Metges de Lleida es va expressar de moltes maneres. Va participar en la vida col·legial amb una mirada sempre constructiva, aportant criteri, experiència i sentit institucional. Formava part del Consell Editorial d'aquest Butlletí Mèdic, contribuint a fer d'aquesta publicació no només un espai d'informació professional, sinó també de pensament, debat i identitat col·legial. Entenia que una revista mèdica col·legial podia ser molt més que un recull de notícies: podia esdevenir un lloc on la professió es pensa a si mateixa, on es comparteixen inquietuds i on es manté viva la conversa sobre què vol dir ser metge en cada moment històric.

També va tenir una vinculació especialment significativa amb la deontologia professional. Va ser membre de la Comissió de Deontologia, on va aportar una mirada serena, rigorosa i profundament humana als conflictes i preguntes que travessen l'exercici mèdic. Per a ell, la deontologia no era un conjunt de normes externes o una mera regulació corporativa, sinó l'expressió d'un compromís moral amb els pacients, amb els companys i amb la societat. Entenia que la confiança en la professió mèdica es construeix dia a dia, en la pràctica clínica, en les decisions difícils, en la manera de tractar les persones i en la fidelitat als valors que donen sentit a la medicina.

Més enllà dels càrrecs i dels reconeixements, el Dr. Viñas va ser sobretot un mestre. Mestre de cirurgia, mestre universitari, mestre de bioètica i, sobretot, mestre en una manera de ser metge. La seva presència transmetia rigor i exigència, però també bondat, escolta i confiança. Va saber unir l'excel·lència acadèmica amb la senzillesa del tracte, el lideratge institucional amb la fidelitat a les persones, la mirada científica amb una profunda preocupació pels valors que sostenen la medicina.

El seu mestratge no s'imposava; es transmetia en la manera de parlar, de deliberar, d'acompanyar, de prendre decisions i d'estar al costat dels altres.

La seva trajectòria va ser reconeguda amb distincions molt significatives, entre les quals la Creu de Sant Jordi, la Medalla Josep Trueta, la Medalla d'Honor de la Xarxa Vives d'Universitats i la Insígnia d'Or de la Professió Mèdica del Consell de Col·legis de Metges de Catalunya, el màxim reconeixement que aquesta institució pot atorgar a un professional. Aquest darrer guardó expressava amb especial justícia allò que va definir la seva vida professional: una dedicació sostinguda als valors de la professió, al servei dels pacients i a la construcció d'una medicina digna de la confiança de la societat.

El seu darrer discurs públic a la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya pren avui un valor especial. Hi defensava la necessitat de preservar el nucli moral de la medicina davant la tecnificació, la burocràcia, la fatiga professional i el risc de deshumanització. Ho feia, però, des d'una esperança activa: la convicció que cal formar metges científicament excel·lents i profundament humans, capaços de cuidar, escoltar, deliberar i sostenir la confiança. Aquest missatge, que ell va defensar fins al final, ressona especialment en l'àmbit col·legial, perquè recorda que la professió mèdica necessita espais compartits on protegir els seus valors, cuidar els professionals i renovar el compromís amb els pacients.

Joan Viñas ha estat una figura decisiva per a Lleida i Catalunya, per a la universitat, per a la medicina catalana i per a la bioètica. Va contribuir a impulsar estudis, institucions, comitès, espais de deliberació i generacions de professionals. Va entendre la universitat com un lloc de servei públic i de formació integral, i la medicina com una professió que només pot ser excel·lent si és també moralment responsable. Aquesta convicció va travessar tota la seva vida: a l'hospital, a la universitat, a les acadèmies, als comitès, al Col·legi i en tots aquells espais on va ser cridat a servir.

En Joan va viure la medicina com una vocació arrelada en la cura de les persones. Sabia que el bon metge no és només qui domina la tècnica, sinó qui sap escoltar, comprendre, acompanyar i decidir amb prudència. En un temps en què la professió mèdica viu tensions profundes —per la complexitat assistencial, la pressió del sistema, la incorporació accelerada de noves tecnologies i les expectatives socials creixents—, el seu testimoni ens recorda que els valors professionals no són un afegit ornamental, sinó el centre mateix de l'exercici mèdic.

Per això, quan el recordem des del Col·legi de Metges de Lleida, no pensem només en el rector, en el president, en el catedràtic o en l'acadèmic. Pensem també en el company que va participar activament en la vida col·legial; en el metge que va entendre la deontologia com una forma concreta de servei; en el membre del Consell Editorial que va ajudar a donar veu i pensament a la professió; en l'home que va obrir camins, va donar oportunitats, va

acompanyar vocacions i va ajudar a construir institucions. Pensem, sobretot, en algú que va fer creïbles les seves paraules perquè les sostenia amb la vida.

El seu mestratge no es limita al que va ensenyar, sinó que roman en la manera com va viure: amb coherència, fidelitat als valors, compromís amb les institucions, austeritat i una profunda humanitat. Avui el recordem amb gratitud i tristesa, però també amb la responsabilitat de mantenir viu allò que va defensar fins al final: una medicina profundament humana, al servei de les persones, capaç d'unir ciència i consciència, competència i compassió, coneixement i prudència.

El seu llegat interpel·la especialment la professió mèdica lleidatana. Ens recorda que els col·legis professionals no són només estructures administratives, sinó espais de comunitat, de deliberació, de defensa de la bona pràctica i de custòdia dels valors que sostenen la confiança social en els metges. Honrar la memòria del Dr. Joan Viñas és continuar construint una professió mèdica exigent en el coneixement, responsable en les decisions i profundament humana en el tracte.

Descansa en pau, Dr. Joan Viñas i Salas, mestre, metge, company i amic.

Dra. Montserrat Esquerda

Presidenta de la Comissió de Deontologia del Col·legi de Metges de Lleida

Dr. Luis Fernando Chilangua
Sepúlveda

Una vida sobre ruedas

Tenía 14 años cuando participé en mi primer Campeonato Nacional de Ciclismo en Colombia. Era otra época, otras maneras de hacerlo. Así pasaron los años, compitiendo hasta que llegó la etapa de los estudios universitarios: Medicina. Nada fácil, muy larga y con muchas horas clavando codos. Luego vino la especialidad y, después, trabajar, como todos. Pero la pasión por las ruedas siempre estuvo ahí, junto con unos cuantos kilos de más, que se notaban y pesaban.

Un día llegó una oferta de trabajo en España, en Lleida, en BonÀrea. Tocaba empezar de nuevo: trabajo y algo de bicicleta.

Desde el año 2014 participo en el Campeonato Nacional de Ciclismo para Médicos. Estoy federado desde hace 20 años con los clubes ciclistas de Guissona y Tàrraga, y he llevado con orgullo el nombre y los colores de mi segunda patria, Cataluña, y de Lleida.

Este año será un reto más en la ciudad de Córdoba, donde, de la mano de la Organización del Ilustre Colegio Oficial de Médicos de Córdoba, se celebra el XVII Campeonato de España de Ciclismo para Médicos.

Espero que, en un futuro no muy lejano, no sea el único representante de nuestro Ilustre Colegio Oficial de Médicos de Lleida. Los animo a participar y a hacer de nuestra labor un sueño sobre ruedas.

**Dr. Luis Fernando Chilangua
Sepúlveda**

Metge especialista en medicina
familiar

CAP Guissona

Medicina, muntanya i el gel de l'Antàrtida

Hi ha viatges que es fan amb els peus i d'altres que es nodreixen de la memòria i la vocació. El meu camí va començar a Agramunt, on des de ben petit ja sabia que volia ser metge. Vaig estudiar Medicina a la Universitat de Lleida i formant-me en Medicina de Família i Comunitària.

Dr. Toni Garcia

Metge especialista en medicina familiar i comunitària

Però en paral·lel a la bata blanca, tinc una altra passió indestruïble: la muntanya. Lluny de ser línies divergents, he trobat la manera de fusionar-les. Aquesta unió m'ha ensenyat a entendre la salut des de la gestió del risc i l'adaptació a entorns canviants.

Després de treballar per diferents racons de la província, la vida m'ha retornat a casa, com a metge del CAP d'Agramunt. Aquí, en l'entorn rural, trobo el sentit de la meua professió: una medicina basada en la proximitat i el vincle humà amb el coneixement profund del pacient.

Recentment, va sorgir la possibilitat de fer una estada a la Base Antàrtica a l'Illa Livingstone, gestionada per la Unitat de Tecnologia Marina que forma part del CSIC, formant part del personal de base com a metge durant la campanya 24-25, un lloc remot i inhòspit.

Ha estat la culminació perfecta d'aquesta unió entre medicina i muntanya. Allà, on la naturalesa imposa les seves lleis més dures, l'aïllament és absolut i els recursos són limitats, els coneixements mèdics i de muntanya es converteix en l'única xarxa de seguretat.

Perquè, tant davant d'un iceberg com a la consulta, la feina del metge és la mateixa: observar amb atenció, respectar l'entorn i cuidar qui ho necessita.

Mucho más que un alojamiento

Mi primer año de residencia en los apartamentos del Colegio de Médicos.

Dra. Catalina Cano Henao
Resident de geriatria

Al iniciar mi residencia médica en el hospital, una de las mayores incertidumbres no era solo el desafío asistencial que me esperaba y las intensas jornadas de trabajo, sino que, como médica extranjera, además, tenía que enfrentar el reto de llegar a un país y una ciudad totalmente ajena. Mirando hacia atrás, tras concluir mi primer año, puedo afirmar que la decisión de vivir en los apartamentos del Colegio de Médicos fue un acierto fundamental en esta etapa de mi vida.

La ubicación estratégica de estos apartamentos es, sin duda, uno de sus mayores valores añadidos. Poder residir a una distancia tan accesible tanto del Hospital Arnau de Vilanova como del Hospital Santa María no es solo una cuestión de comodidad logística; tras una guardia exigente, contar con esta cercanía permite gestionar el tiempo con una eficiencia que resulta invaluable.

Las instalaciones, modernas y totalmente nuevas, ofrecen un entorno diseñado para atender las necesidades del residente. Una de las mayores ventajas es la tranquilidad que se brinda dentro del pago de la mensualidad, ya que están incluidos todos los servicios (agua, luz, internet, aire acondicionado, calefacción y limpieza). Este paquete integral facilita una adaptación rápida, eliminando preocupaciones domésticas y permitiendo que la estabilidad sea total.

Lo que realmente marca la diferencia no es solo el plano geográfico y las comodidades, sino el apoyo incondicional del personal que labora en el Colegio; están pendientes en todo momento y dispuestos siempre a colaborar ante cualquier duda o necesidad.

Quiero expresar mi gratitud al Colegio por ofrecer este recurso, que va más allá de un simple lugar donde vivir; es un soporte esencial para todos aquellos que comienzan su camino en una ciudad nueva. A los futuros MIR que están considerando diferentes opciones para vivir, les aseguro que este espacio no solo facilita el día a día, sino que permite enfocarse en lo más importante: el estudio y el cuidado de nuestros pacientes.

Assessorament assegurator personalitzat i gratuït per als col·legiats del COMLL

Analitzem els teus riscos personals i professionals per garantir que la teva protecció s'ajusta a les teves necessitats actuals. Optimitzem les cobertures eliminant duplicitats i evitant sobre costos.

**Sol·licita una revisió gratuïta
d'assegurances sense compromís
i gaudeix de condicions avantatjoses.**

Professionals al servei de professionals

 Seu del COMLL
Av. Rovira Roure, 41
25006 - Lleida

 973 270 811
900 104 969

 Pere Galceran
pere.galceran@med.es
Josep Condon
josep.condon@med.es

 medicorasse.med.es

El COMLL actua com a col·laborador extern de Medicorasse, Correduría de Seguros del CMB, SAU. NIF A-59-498220. Domicili social: Passeig Bonanova 47, 08017 Barcelona. Inscrita al Registre Mercantil de Barcelona, al tom 20624, foli 211, full número B-10481, inscripció 1a, amb clau DGSFP J0928. Pòlissa de responsabilitat civil i capacitat financera d'acord amb el Llibre II del Real Decret Llei 3/2020, de 4 de febrer, que transposa la Directiva (UE) 2016/97, de 20 de gener, sobre la Distribució d'assegurances.

Sempre en el record

X.C.

**Xavier Cambrodí i
Cornudella**

1948-2026

Difícil com és començar aquestes línies, trobo la força per transmetre, potser amb més voluntat que encert, part del llegat que deixes en la teva trajectòria com a metge de família i psiquiatre. He conegut poques persones amb un ull clínic tan precís com el teu.

Recordo amb claredat algunes de les teves reflexions, fruit d'una vida dedicada a la Medicina: al pacient se l'ha d'escoltar, al pacient se l'ha d'explorar. Podem cometre errors, però mai ser negligents. I potser el principi més fonamental de la pràctica mèdica, no sempre prou present: *primum non nocere*. I tu hi afegies: *deinde philosophari*...

Estic convençuda que les veus d'agraïment de tots els pacients a qui vas ajudar ressonen també en aquestes paraules.

Recordarem sempre el teu sentit comú, la teva lucidesa i tot allò que transmeties fins i tot en el silenci.

Gràcies per una vida dedicada a la família i a la professió.

Roser Cambrodí, filla

Sempre en el record

J.V.

**Joan Viñas
Salas**

1950-2026

Ara sí que sí, ja ha arribat el moment, ara sí que ets omnipresent del tot.

Ha plogut molt des que aquell hivern del 2014 vas rebre el diagnòstic de càncer, amb tan mal pronòstic que semblava que en menys de 2 anys ja t'hauríem perdut. Però desafiant-lo i vençant-lo dia a dia, amb aquella força que treies de la teva fe envejable, vas anar-lo superant. I així ha estat com has viscut fins que aquest juny de 2026 el teu cos no ha pogut més.

I aquests 12 anys els hem viscut com un regal. Una preciosa pròrroga, un oasi de temps afegit. Els teus nets s'han fet grans veient com el seu avi era "un grande", que dirien. T'han tingut i han vist amb quina dignitat et prenies cada nou entrebanc: quimioteràpies que a la llarga t'intoxicaven, radioteràpies que et deixaven coix i van fer aparèixer un nou càncer que va caler tractar, desenes de pastilles per desenes d'efectes secundaris, i finalment com la immunoteràpia després de molt de temps de sostenir-te, també va deixar de funcionar. I tu sense queixar-te ni un sol dia.

I t'hem vist com vas voler treballar fins als 70 anys; quan la lògica hagués estat deixar-ho córrer tot i viure els anys que et quedessin en la més que merescuda calma. Com, amb càncer, encara vas voler fer un últim viatge a l'Àfrica, al Txad, perquè allò era el que et feia feliç.

Com, qualsevol fotesa de salut que ens passés a fills, fills polítics, i nets (i m'imagino que a totes les teves amistats i coneixences) te les prenies amb la importància de qui no se'n recorda que per dins seu hi corren totes aquelles maleïdes metàstasis.

La malaltia et va canviar, ens va oferir la teva versió més tendra i humana. Més proper que mai, més dolç que mai. T'emocionaves de seguida, amb la pel·lícula més "nyonya" o amb alguna història sensiblera que t'expliquéssim de la nostra feina.

I des d'aquell primer diagnòstic que no vas ocultar, al contrari, vas publicar-lo en un llibre entranyable, es van succeir una llarga llista de reconeixements públics i homenatges. Què bonic que et reconeguïn tanta feina quan encara hi ets per veure-ho!

I tants anys que hem tingut per preparar-nos, i pensàvem que ho estàvem, i al mateix temps hi ha dolor i tristesa, de la part que ens hauria agradat tenir-te més temps entre nosaltres i que trobarà a faltar la seguretat que transmeties, sobretot en els moments més difícils. La teva manera de treure ferro, amb el teu sentit de l'humor tan especial. El teu punt de vista i perspectiva que tantes vegades alleujava.

Els teus últims dies hem estat al teu costat mentre dormies, escoltant com respiraves, prenent-te el pols, com vas fer tu amb la teva Àvia Juliana. Què difícil que és acomiadar-se sabent que no et despertaràs més, hi conviuen un amor gegant amb una tristesa profunda. Tu deies que és com acomiadar-se perquè te'n vas de viatge a Sud-Amèrica, l'únic que no tornaràs. I quan et vam demanar que vinguessis de visita ens vas dir que no esperéssim gran cosa. Doncs no ho esperarem, però seràs benvingut.

Sabem que et mereixes un bon descans, ens agrada la idea que ara estàs bé i en pau, està clar que ja has fet prou en aquest món. I de sobres. Ens sentim molt orgullosos de tu quan expliques històries de quan eres jove i et rebel·laves contra el sistema, el franquisme, les injustícies, els companys de feina que no complien els seus horaris i tasques, o no tractaven bé als pacients que tu tan bé cuidaves. Hi ha tanta gent agraïda per la teva feina... Les manifestacions per millorar l'hospital, tot l'esforç per millorar la universitat, tantes associacions i voluntariats, els viatges a l'Àfrica, la teva estimada església d'on no has parat de fer pastoral i un llarg etcètera.

Aquest esperit lluitador i filantrop és el teu llegat que ens emportem i transmetrem a les futures generacions. L'esperit combatiu que segurament ha fet que superessis de golejada el teu pronòstic mèdic. Si només una mica d'aquesta energia ha calat en tots nosaltres estem segurs que deixarem un món millor. Seguint el teu exemple en algunes coses i no en d'altres, que de tot se n'aprèn.

(Citant a la Maria Nabal) L'aigua que es coneix com a onada té por d'arribar a la sorra, perquè al tocar-la desapareixerà. Sent que l'onada és el seu Tot. Però l'aigua que es coneix com a oceà, no té por d'arribar a la sorra, sap que al tocar-la no és el final, només el moment en que es torna gota, vapor, núvol, riu i torna a l'oceà. L'onada pensa que està sola, l'oceà sap que no està mai sol.

Tu ara ja has arribat a la sorra, igual que farem tots, i ens trobarem en aquest oceà de Pau.

Amb serenitat et deixem marxar, amb amor et guardem per sempre. T'estimem.

Els teus fills: Elisa, Joan Oriol, Ester i Meritxell

Espais formatius del COMLL

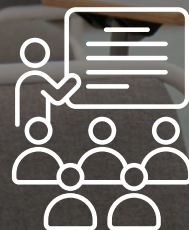
Sales de formació

Lloguer de despatxos i sales de formació amb capacitat fins a 100 persones

Espais totalment equipats i serveis addicionals disponibles

Consultes sobre
disponibilitat i reserves a
www.reservaespais.comll.cat

Estades temporals a DomusVi Lleida

- Dies
- Caps de setmana
- Setmanes
- Mesos

Concilia la teva vida amb la cura de familiars d'edat avançada.

Atenció professional · Tracte familiar · Vida activa

C/ República del Paraguay, 20 - Lleida
973 67 93 33 | domusvi.es

Cures a domicili

Estem preparats per cuidar a casa

A Caser Residencial fa anys que ens dediquem
a la cura de persones grans i dependents.

Tenim els millors especialistes i els recursos per
garantir el seu benestar. Tot aquest suport i
aprenentatge és el que portem a domicili a
través de Caser Cuidados.

Auxiliars sociosanitaris

Fisioteràpia

Logopèdia

Teràpia ocupacional

Podologia

Atenció psicològica

Explica'ns les teves necessitats
i et proposarem el millor pla.

900 323 323

caser-cuidados.com